هفته نامهٔ

وآنان که در راه ما با جان ومال جهادکردند محققاً آنان رابه راه خویش هدایت
می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است
قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

اسلام و آسیب های اجتماعی ص۳

بحران کاریکاتورها و سیاست دوگانه در دموکراسی غرب ص۶

به مناسبت پنجاه و هفتمین سالروز شهادت امام حسن البنا
حسن البنا، شهید جاویدان ص۷

دور ششم | سال چهارم | شمارهٔ ۳۶ | چهار شنبه ۲۶ دلو ۱۳۸۴ | ۱۶ محرم الحرام ۱۴۲۶ — 15 February 2005

اعلامیهٔ جمعیت اسلامی افغانستان
در ارتباط به حادثهٔ اخیر شهر هرات

حادثهٔ اسفبار و درد انگیز اخیر در شهر هرات نه تنها باعث درد و اندوه ملت مسلمان ما گردید که افزون بر آن خدشه یی بود بر چهرهٔ صلح خواهانه و مسالمت جویانهٔ ملت هرات باستان، شهری که به حیث الگوی تفاهم درمیان همه گروه های جهادی در طول دوران جهاد و مقاومت جلوه گری داشته است.

بدون شک تجلیل و بزرگداشت از روز تاریخی و حماسهٔ شور انگیز و عدالتخواهانهٔ سید الشهداء حضرت امام حسین رضی الله عنه و یاران جانباز وی منحصر به مذهب، طائفه و گروه خاصی نیست بلکه درس های برگرفته از این معرکهٔ حق مدار و عدالت شعار، مشعل و رهچراغی است برای همهٔ راهیان حق برای برقراری نظام استوار بر عدل.

جمعیت اسلامی افغانستان همزمان با تأثر فراوان از بروز چنین حادثهٔ درد انگیز که تلفات جانی و مالی را در بر داشت، از همه برادران و خواهران، اعم از علمای محترم، معززین و موسفیدان، جوانان، شورای ولایتی و مسؤولان دولتی مجدانه می خواهد که در برقراری و حفظ امنیت و ثبات سعی به خرچ دهند و نگذارند که صلح و ثبات ـ که کشورما در این وقت بیشتر از همه نیازمند آن است ـ بیشتر از این، در شهر هرات به چالش گرفته نشود و آرزو می بریم که توفیق خداوند رفیق هیأت بلند پایهٔ اعزامی دولت تحت رهبری امیر اسماعیل خان وزیر انرژی و آب، در تشخیص انگیزه ها و قطع ریشه های آن گردد.

به امید برقراری صلح و ثبات مجدد در شهر هرات

دفتر مرکزی
جمعیت اسلامی افغانستان

در هفتهٔ جاری

مجلس نمایندگان و سنا ضمن پیام و قطعنامه یی حوادث اخیر هرات را نکوهش کردند

سیزده کمیسیون از مجموع کمیسیون های هجده گانه در مجلس نمایندگان به تصویب رسید



به روز پنجشنبه گذشته و شنبهٔ هفتهٔ جاری وزیر دفاع ملی، سرپرست وزارت داخله و رئیس عمومی امنیت ملی در رابطه به وضعیت امنیتی در کشور علل و اسباب بد امنی و راه بیرون رفت از این معضله به مجلس نمایندگان فراخوانده شدند و قرار است امروز سرپرست وزارت داخله به مجلس سنا (مشرانو جرگه) جهت ارائهٔ پاسخ به پرسش های سناتوران حاضر شود.

همچنان مجلس نمایندگان مردم به روز شنبه ضمن پیامی از بروز حوادث اخیر در شهر هرات ابراز تأسف نمود. و همین گونه اعضای مجلس سنا در همان روز پیرامون وقوع حادثهٔ اخیر در شهر هرات بحث نمودند و فیصله به عمل آمد که درگیری به نام مذهب چه شیعه باشد و چه سنی شرعاً حرام است و باید هموطنان مسلمان ما از تکرار چنین اعمالی جلوگیری نمایند.

گفتنی است که به روز یکشنبه هفتهٔ جاری در مجلس نمایندگان در مورد ساختار کمیسیون های هجده گانه بحث صورت گرفت و فورمه های عضویت در این کمیسیون ها که پیشتر برای اعضای این مجلس داده شده بود، تکمیل و به هیأت اداری سپرده شد.

همچنان در این روز اعضای کمیسیون های چهارده گانهٔ مجلس سنا معرفی گردیدند که ترتیب کمیسیون های متذکره با اعضای شان چنین است: ص۸

امیر اسماعیل خان وزیر انرژی و آب:

درگیری های هرات "کار جوانان احساساتی است"



اسماعیل خان، وزیر انرژی و آب افغانستان و والی سابق هرات که ریاست هیأت حقیقت یاب درگیری های اخیر در هرات را به عهده دارد، برخوردهای مسلحانهٔ روز پنجشنبه،۱۹ دلو در شهر هرات را 'تصادفی' و کار 'جوانان احساساتی' توصیف کرده است.

اسماعیل خان در یک کنفرانس مشترک خبری با سید حسین انوری، والی هرات گفت که تحقیقات آنها به منظور ریشه یابی درگیری میان گروهی از سنی ها و شیعیان در هرات هنوز ادامه دارد وی افزود هیچ شواهدی وجود ندارد که این درگیری ها ناشی از "سازماندهی های قبلی" بوده باشد.

او تأکید کرد که هرات در حال حاضر آرامش قبلی خود را بازیافته است.

در همین حال مسئولان دولتی در هرات می گویند دست کم چهارده نفر در رابطه با درگیری های اخیر در این ولایت بازداشت شده اند.

اتهامات مشخص علیه این افراد هنوز روشن نیست.

درگیری میان گروهی از سنی ها و شیعیان در هرات که روز پنجشنبه، ۱۹ دلو در جریان مراسم عزاداری روز عاشورا روی داد منجر به مرگ هفت نفر و جراحت بیش از صد تن دیگر شد.

این اولین بار در تاریخ معاصر افغانستان بود که شیعیان و سنی ها با هم درگیر شدند.

اسماعیل خان، رئیس هیأت اعزامی به هرات می گوید که تا چند روز آینده دیدارهای خصوصی با بزرگان و متنفذان قومی در هرات انجام خواهد داد تا در مورد عوامل بروز درگیری ها در این شهر اطلاعات بیشتری دریابد.

در حاشیهء سفر کرزی به پاکستان

کلید حل مشکل در دست کیست؟ ص۲



به بهانهٔ ۲۶ دلو سالروز
خروج نیروهای شوروی از کشور:

بازگشت ناکام وبی دست آورد

ص۳

آتش خشم مسلمانان نسبت به توهین به پیامبر اسلام به سوی اروپا زبانه کشید

به نقل ازپایگاه اینترنیتی الجزیره، تاکنون اعتراض جهانی مسلمانان در برابر اهانت رسانه های اروپایی نسبت به پیامبر اسلام صلی الله علیه وسلم همچنان ادامه دارد و اینک دامنهٔ اعتراضات به اروپا کشیده شده است.

هزاران مسلمان در سراسر اروپا در اعتراض به نشر کاریکاتورهای توهین آمیز به پیامبر اسلام تظاهرات کردند. در این تظاهرات گروه های مسیحی نیز به جبههٔ متحد علیه تحریک و ترس از اسلام در میدان "ترافالگر" پیوستند.

همچنین صدها تن، در اعتراض به نشر این کاریکاتورها در آمستردام تظاهرات کردند. از سوی دیگر، آسوشیتدپرس از مونترال گزارش داد که صدها مسلمان دیگر در کانادا تظاهرات آرامی را در محکومیت اهانت به پیامبر اسلام به راه انداختند. تظاهراتی نیز در پایتخت نروژ برگزار شد. همچنان حدود ۲۰۰ مسلمان نیز با سر دادن شعار الله اکبر در شهر ملیله، و در بیلبایواز که در منطقه باسک اسپانیا قرار دارد، تظاهرات کردند.

در بسیاری از شهرهای ممالک اروپایی مانند آلمان، فرانسه، لندن، کانادا و... شاهد محکومیت اهانت به پیامبر اسلام بودند که در این حال عبدالله گل وزیر خارجهٔ ترکیه با انتقاد از مواضع اخیر آندس فوگ راسموسن ، نخست وزیر دنمارک دربارهٔ کاریکاتورهای موهن گفت : موج اسلام ستیزی در جهان روبه افزایش است.

همچنین گرهارد شرودر صدراعظم پیشین آلمان اظهار کرد: انتشار تصاویر توهین آمیز از پیامبر اسلام در روزنامهٔ دنمارکی اشتباه بزرگی بود. او همچنان افزود: انتشار این تصاویر اشتباه بزرگی بود که روزنامه های فرانسوی و دنمارکی مرتکب شدند. البته به رغم این که دولت های اروپایی به علت قانون مطبوعات نمی توانند بر آزادی مطبوعات سلطه داشته باشند. اما این کار روزنامهٔ دنمارکی را اشتباهی بزرگ تلقی می کنم.

آدرس
مجاهد در اینترنت
Website: www.mujahid1357.com
E-mail: mujahid1357@yahoo.com

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: استاد برهان الدین ربانی
سال تأسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر : دفتر فرهنگی
زیر نظر هیأت تحریر
آدرس : کابل- چهار راهی زنبق ـ سابق هتل زنبق طلایی
صندوق پستی : ۲۲۶
شمارهٔ تماس:
تلفن: ۰۷۰۲۸۵۱۳۹
E-mail: mujahid1357@yahoo.com

دولت او پارلمان دې ثبات او پرمختیا لپاره لاسونه یو کړي

ذبیح الله اتل

اوس چې زموږ په هېواد کې دبن دکنفرانس هغه مادې چې باید په افغانستان کې عملي شوې وای پایته ورسیدې اوپه هېوادکې دیوه داسې نظام په راتګ کې افغانانو دبهرنیانو په مرسته هڅې پیل کړې چې د مظلوم ملت دردونو ته پټمې کیږدې او نوریې دباروتو له بدبویي څخه خلاص کړي. اوس لازمه ده په هېوادکې هغو برخو ته ژوره او ځانګړې پاملرنه وشې چې په هېواد کې د دوامداره سولې او ثبات لپاره اغیزمن واقع کیږې اوخلک وکولای شي دپرمختګ په لور وخوځیږي؛ نو دخلکو لپاره تر هرڅه مهم اوحیاتي په ټول هېواد کې دامنیت ټینګول دي، چې پرته له هغې څخه به په هېواد کې دپرمختګ لپاره هڅې مثبتې اغیزې ونه لري؛ ځکه هغه وخت چې امن نه وي اودخلکو سر اومال خوندي نه وي؛ نوهلته ژونه کول له ستونزو سره مخ وي چې هیڅوك په دغسې حالت کې نه غواړي خپل ژوند ته دوام ورکړي.

بلخوا هغه وخت چې یوجنګ ځپلی هېواد دجګړوله ناورین څخه خلاصون ومند : تودودانه ولو لپاره یي ددې ترڅنګ چې ګاونډیان ورسره مرسته کوي؛ بلکې نور بهرنې هېوادونه هم دمرستې لاس ورورږده وي ترڅویوځل بیاپه هغه هېواد کې دپرمختګ لپاره ګامونه پورته شي اوبیرته په خپلو پښو ودرېږي.

داچې اوس زموږ هېواد په داسې یوه موقعیت کې قرارلري؛ نونه یوازې داچې امنیت دخلکو لپاره ارزښت لري؛ بلکې دبهرنیانو دمرستو او پانګه اچونې په خاطرهم اړین ده؛ ځکه هغه وخت چې زموږ په هېوادکې دسولې او امن فضا مساعده نه وي بهرنیان نه یوازې پانګه اچونه نه کوي بلکې له مرستوڅخه هم ډډه کوي هغه وخت چې زموږپه هېوادکې دسولې اوثبات لپاره هڅې پیل شوې خلك په دې هیله وچې اوس به دایتلافي قواوو په مرسته دهېواد په ګوټ ګوټکې دامن فضا ټینګه شي اوخلك به په ارامه سره کولای شي خپل ورځنې ژوند ته دوام ورکړي؛ خو په تاسف سره ویلای شو چې په لومړیو ورځو کې نسبي امن دهېواد دمرکز په شمول په ټولو ولایاتوکې موجود و؛ خو دا چې اوس ورځ په ورځ دهېواد په ځینو ولایتونوکې امنیتي وضعه ورځ په ورځ خرابیږي چې که ورته ځانګړې پاملرنه ونشي؛ نو دجګړې ریښې په دهېواد نوروولایتونو ته هم وغزیږي اوبیا به یي دحل لپاره هڅې اغیزمنې نه وي. له دې امله دخلکو هم ورځ په ورځ له دولت څخه زړونه لرې کیږي؛ ځکه هغوی په دولت نیوکې کوي او د ورکړل شویو وعدو پلې کول غواړي که د خلکو اودولت ترمنځ لرې والې راغي؛ نو د نوروپه شان دادولت به هم رنګ شي اونوربه یي ځایونه ونیسي.

ددې لپاره چې دجمهوري اسلامي دولت کابینې اوپه پارلمان کې استازیو خلکوته ښه امتحان ورکړې وي لازمه ده چې په هېواد کې دامنیت لپاره چټك اوپه موقع ګامونه پورته کړي اوهغه خنډونه چې دهېواددبې ثباتې لپاره ناسم وي اودامنیتي وضعیت دخراب والي سبب ګرځي له خپلې مخې څخه لرې کړي اوهغه څوك چې نشي کولای دملت لپاره دامن په رامنځته کیدوکې اغیزمن واقع شي دروند مسولیت یي له وړوڅخه سپك کړي ترڅودوخت دتیریدوباعث نه شي او هېواد موپه دغه حساس وخت کې دتباهې پر دریاب لاهو نه کړي.

در حاشیهء سفر کرزی به پاکستان

کلید حل مشکل در دست کیست؟

وحید مژده

رئیس جمهور کرزی قبل از سفر به پاکستان در مورد موضوع مذاکرات خود با مقامات پاکستانی گفت که من از آنها با عذر خواهم خواست تا از مداخله در امور داخلی کشور ما دست بردارند... من در پارلمان پاکستان سخن خواهم گفت و این مسأله را به نمایندگان مردم پاکستان تذکر خواهم داد که ثبات در افغانستان به نفع پاکستان نیز است...

این نخستین سفر کرزی به عنوان رئیس جمهوری افغانستان به پاکستان نیست. تقریبا در تمام سفر های قبلی وی به پاکستان، موضوع تهدیدات امنیتی در افغانستان و ریشه های آن در پاکستان با مقامات آن کشور مورد بحث قرار گرفته است. در این سفر نیز آقای کرزی طبق معمول این سخن به تکرار گفته شده را تکرار خواهد کرد که پس از سقوط طالبان، میزان صادرات پاکستان به افغانستان چندین برابر شده و از مرز یک میلیارد دلار گذشته است. پس صلح و ثبات در افغانستان به نفع پاکستان است. این بار آقای کرزی لیستی از مخالفان دولت را به رئیس جمهوری پاکستان ارائه خواهد نمود و از وی خواهان دستگیری و سپردن آنان به دولت افغانستان خواهد شد.

کرزی و حلقات ضد دولت افغانستان

تردیدی نیست که آقای کرزی در مورد این که کدام حلقات در پاکستان به موج رو به افزایش خشونت در افغانستان کمک می کنند، معلومات کافی دارد. وی در آغاز ظهور تحریک طالبان از جملهٔ کسانی بود که از این تحریک حمایت نمود. او خود از جمله کسانی بود که در بی ثبات ساختن دولت استاد ربانی نقش داشت. اکنون وی در مقام رئیس جمهوری افغانستان به همان مشکلی روبه رو شده است که دولت مجاهدین به رهبری استاد ربانی به آن مواجه بود. ناامنی یی که ریشه در خارج از مرزهای کشور دارد.

می دانیم که پس از سرنگونی رژیم طالبان، آنها همراه با هم پیمانان غیرافغان شان به مناطق قبایلی پاکستان پناه بردند. بخصوص منطقهء وزیرستان شمالی پناهگاه مطمئن آنان گردید.

وزیرستان چه نوع جایی است؟

در گذشته ها وزیرستان سنگر قدرت مند هواداران دولت افغانستان ومردم آن جانبداران نظریهء پشتونستان بوده اند. جایی که در آنجا در سال ۱۳۲۸ آزادی پشتونستان به عنوان یک دولت مستقل اعلام شده بود. وزیرستان منطقه یی از قبایل است که همیشه مداخلهء نظامی دولت پاکستان در آنجا از طرف دولت افغانستان به مخالفت شدید مواجه بود.

در آن سال ها علمدار آزادی پشتونستان در این منطقه حاجی علی خان مشهور به (فقیر ایپی) بود. وی روحانی یی بود که مردم قبایل وزیرستان مرید و پیرو او بودند و او در گذشته در جهاد علیه استعمار انگلیس در تحریک قبایل وزیرستان نقش داشت. ایپی فقیر در دورهء استعمار انگلیس نیز مورد تعقیب دولت هند بریتانوی بود اما کوههای پرپیچ و خم این مناطق و حمایت گستردهء مردم قبایل از وی، مانع از دسترسی نیروهای بریتانوی به وی گردید.

پس از تقسیم هندوپاکستان، ایپی فقیر با همکاری کسانی چون خان عبدالغفار خان و خان عبدالصمد خان اچکزی علیه دولت پاکستان علم طغیان برافراشت. در این جریان عده یی از جمله پاچا خان (غفار خان)



توسط دولت پاکستان دستگیر شدند اما ایپی فقیر همچنان دور از دسترس مقامات امنیتی پاکستان در کوه پایه های وزیرستان آزاد باقی ماند. احساسات مذهبی مردم وزیرستان در آن موقع نیز در حمایت از او نقش مهم داشت.

دولت پاکستان در آن زمان افغانستان و هند را به مداخله در امور داخلی خود متهم می نمود. دولت پاکستان در اوایل سال ۱۳۲۹ هـ ش در منطقهء وزیرستان شمالی دست به عملیات نظامی زد و مواضع طرفداران ایپی فقیر را دراین ناحیه بمباران نمود اما دولت افغانستان برای این که راه ترانزیتی این کشور به بحر از طریق پاکستان قطع نشود، هر نوع مداخله در این جریانات را رد کرد.

اکنون این منطقه مهم ترین منطقهء تجمع طالبان و القاعده است. طرفه این که این بار عملیات گستردهء نظامی نیروهای پاکستانی در وزیرستان نه تنها به مخالفت افغانستان مواجه نیست بلکه از آن قویا حمایت می کند وحتی دولت پاکستان را به نوعی نرمش در مقابل قبایل وزیرستان متهم می نماید، در حالی که از آغاز اعلام حمایت افغانستان از

> **در این سفر نیز آقای کرزی طبق معمول این سخن به تکرار گفته شده را تکرار خواهد کرد که پس از سقوط طالبان، میزان صادرات پاکستان به افغانستان چندین برابر شده و از مرز یک میلیارد دلار گذشته است. پس صلح و ثبات در افغانستان به نفع پاکستان است**

داعیهء پشتونستان، مردم قبایلی و در رأس مردم وزیرستان علمبردار این داعیه بودند. دیگر مسألهٔ دیورند برای افغانستان مرده است و پاکستان با عملیات نظامی خویش در این منطقه، آزادی قبایل را که روزگاری برای افغانستان به خاطر مسألهٔ دیورند سخت حساسیت برانگیز بود، از میان می برد.

دیروز دولت هند بریتانوی و پس از آن دولت پاکستان با تمام تلاش موفق به دستگیری فقیر ایپی نشدند، امروز اگر همان مناطق پناهگاه کسانی چون اسامه بن لادن و دیگران باشد، خارج از امکان نیست.

در گذشته نه تنها وزیرستان بلکه مناطق دیگر ماورای دیورند نیز علم استقلال طلبی علیه پاکستان برافراشته بود. در اگست ۱۹۴۹ میلادی نمایندگان مردم افریدی در تیرا گرد هم آمدند و مجلس ملی پشتونستان را تأسیس کردند. سردار محمد ایوب خان بلوچ در ۲۳ سپتامبر ۱۹۵۰ در بلوچستان پاکستان پرچم پشتونستان آزاد را برافراشت، این حرکت ها همه مورد تأیید دولت افغانستان بود.

احساسات پشتونستان خواهی

دولت پاکستان به خوبی می دانست که عملیات نظامی و سرکوب قبایل راه حل عاقلانه نیست. باید در جهت بلند بردن سطح زندگی و ایجاد امکانات بهتر رفاهی برای مردم قبایل تلاش صورت گیرد. این اقدامات تأثیرات مثبت خود را در مدت کوتاه نمایان ساخت و برخلاف انتظار دولت افغانستان، به تدریج از میزان خشونت ها در مناطق قبایلی کاسته شد.

دولت افغانستان هم در این رابطه به محدودیت هایی روبه رو بود. راه ترانزیتی از بندر کراچی مهم ترین مسیری بود که اموال تجارتی به افغانستان می آمد و تشنج در روابط میان دوکشور می توانست افغانستان را به مشکلات اقتصادی ناشی از مسدود شدن این راه مواجه سازد.

تا قبل از کودتای کمونیست ها در افغانستان، نشنل عوامی پارتی مهم ترین حزب مخالف دولت پاکستان در صوبهء سرحد و مناطق قبایلی بود که مورد حمایت دولت افغانستان قرار داشت ورهبران آن مدتی از عمر خود را در تبعید در افغانستان سپری کردند. اما امروز در صوبهء سرحد، دیگر احساسات ملی گرایانه یا قوم گرایی در حال تضعیف شدن است. امروز جمعیت العلمای اسلام و جماعت اسلامی با رهبران پشتون شان در صوبهء سرحد از احزاب قدرت مند به شمار می آیند.

نشنل عوامی پارتی به رهبری خان عبدالولی خان در اواخر تن به سازش با دولت مرکزی داد و حتی از داعیهء تغییر نام صوبهء سرحد به پشتونخواه نیز دست بردار شد. نسل دوم این حزب با رهبرانی چون اسفندیار ولی دیگر مسألهٔ پشتونستان را به فراموشی سپرده اند.

طرح شاه ایران، فدارسیون آریا

نکتهء قابل توجه در روابط میان افغانستان و پاکستان این است که در گذشته هر زمانی که روابط مواجه به مشکل گردیده و کار به قطع روابط کشیده است، کشور ایران در مورد پادرمیانی نموده و در رفع مشکل تلاش کرده است. شاه ایران با توجه به خطر اتحادشوروی تلاش داشت تا فدراسیونی به نام فدارسیون آریا را میان افغانستان، ایران و پاکستان به وجود آورد که به این ترتیب اختلاف میان افغانستان و پاکستان بر سر مسألهٔ پشتونستان نیز حل گردد اما به این کار موفق نشد.

پاکستان در افغانستان چه اهدافی را دنبال می کند؟

بعضی ها معتقدند که مشکل اصلی میان دو کشور همسایه مسألهٔ دیورند است و نگرانی پاکستان در مورد افغانستان از همین جا ریشه می گیرد. اگر افغانستان در این مورد حاضر به کنار آمدن با پاکستان گردد، شاید پاکستان از مداخله در امور داخلی افغانستان دست بردارد.

این تصور با توجه به مسائل تاریخی این منطقه که به اجمال به آن اشاره شد و شرایط امروز، قرین به حقیقت نیست. افغانستان در گذشته حتی در دوران اعلام استقلال از انگلیس نیز نسبت به ماورای دیورند ادعای ارضی نداشته است. ص۵

به بهانهٔ ۲۶ دلو سالروز خروج نیروهای شوروی از کشور:

بازگشت ناکام وبی دست آورد

برگرفته از کتاب سالهای تجاوز و مقاومت نوشتهٔ محمد اکرام اندیشمند

شوروی موفقیت خود را در تدوام وپایان جنگ براساس تجارب گذشته از آسیای میانه و مناطق قفقاز محاسبه کرده بود. و این تجارب حتی به دوقرن قبل ازحکومت بلشویک ها در دوره های جنگ ارتش تزاری با مسلمانان مناطق مذکور بر می گشت: "روسیهٔ تزاری قیام مسلمانان مناطق قفقاز را درسال های ۱۷۸۵، ۱۸۲۵، ۱۸۷۷، ۱۸۷۸ میلادی درچیچن و داغستان هرچند باتلفات بسیارسنگین قوای خود سرکوب کرد. بعداً حکومت شوروی قیام هایی مشابه را درمناطق مذکور و سایرمناطق قفقاز طی سال های ۱۹۱۸ تا۱۹۴۲ درهم کوبید. در مناطق مسلمان نشین آسیای مرکزی نیز نخست، روس های تزاری وسپس رژیم بلشویکی قیام های مختلف مردم را بعد از سال ها جنگ ودرگیری شدید خاموش کردند. شوروی علاوه از فشارنظامی وجنگ برای سرکوبی قیام

ترورقوماندانان، خریداری آنان، ایجاد نفاق وجنگ های داخلی میان مجاهدین، تاکتیک دیگری برای پیروزی درجنگ افغانستان بود اما هیچ کدام این تاکتیک ها وعملکردها، شوروی را دررسانیدن به اهدافش درافغانستان تایل نگردانید

های مناطق قفقاز وآسیای مرکزی سیاست های دیگری را به کاربست که منتج به شکست قیام ها وتسلط شوروی برآن مناطق گردید. جلب همکاری افراد متنفذ واقوام، درگیرساختن یک قوم با قوم ومنطقهٔ دیگر، تبعید دسته جمعی یا مهاجرت اجباری برخی اقوام مسلمان مانند چرکس ها، چیچن ها وتاتارهای جزیرهٔ کریمه درسال های ۱۸۵۶، ۱۸۷۰و۱۹۴۳ میلادی ازروش هایی بود که هم روس های تزاری وهم روس های بلشویک برای آرام سازی و اشغال کامل مناطق مسلمان نشین آسیای مرکزی و ماورای قفقاز به کار بستند.

روس ها باداشتن تجارب فوق الذکردرسرکوبی مقاومت های آزادی خواهانه مطمئن بودند که به مقاومت وجهادافغانستان هم غالب می شوند. آنهادرافغانستان تمام تجارب فوق را به کارگرفتند. برای سرکوبی مقاومت ازتمام امکانات نظامی استفاده کردند. جدیدترین سلاح ها را که تاآن زمان آزمایش نشده بود درافغانستان مورد امتحان قراردادند. بم افگن های سو۲۵ اولین باربه سرزمین افغانستان بم ریختند. (کارشناسان نظامی ،طراحان ،انجینیران وتکنیسن ها پیوسته کارایی این هواپیما هارا زیرمراقبت داشتند ودرروند نبردها همواره بادرنظرداشتن دستاوردهای علمی می کوشیدند کارایی آنها را بهبود بخشیده وتوان رزمی آنهارا بالاتربیرند. رئیس ادارهٔ نیروهای زرهی ارتش شوروی باگروهی ازانجینیران طراح تانک ورئیسان کارخانه های عظیم اسلحه سازی به افغانستان آمدند تاراه های بهبود کارایی تانک ها را بررسی کرده ودریابند که چگونه می توان سرنشینان یک زرهپوش راهنگام برخورد با مین نجات داد.

عملیات نظامی قوای شوروی بسیار بی رحمانه ووحشیانه انجام می یافت. قبل ازداخل شدن به منطقهٔ مورد نظر وجب وجب خاک آن را از زمین وهوا به آتش می کشیدند وسپس داخل منطقه شده وبه قتل وکشتارمی پرداختند. نیروهای شوروی وقتی دربهار۱۳۶۳ به ولسوالی خوست فرهنگ حمله کردند بیش ازیک صد نفر اهالی قریه های درهٔ، فرغانبل، دامنه، فارزو و چرخ فلک را که غالباً پیرمردان وپیرزنان بودند به قتل رسانیدند. عساکرشوروی دریکی از قریه های کوچک درهٔ فرغانبل هفده نفررا که ازخانه های شان دستگیرکردند به آتش کشیدند. شوروی ها آنها را به زمین خوابانیده به روی بدن شان پتو های عسکری انداختند بعداً به روی پتو تیل پاشیدند وآنگاه حریق ساختند.

شوروی ها ازکارهای استخباراتی وجاسوسی برای سرکوبی مقاومت نیزاستفاده نمودند. ترورقوماندانان، خریداری آنان، ایجاد نفاق وجنگ های داخلی میان مجاهدین، تاکتیک دیگری برای پیروزی درجنگ افغانستان بود اما هیچ کدام این تاکتیک ها وعملکردها، شوروی را دررسانیدن به اهدافش درافغانستان تایل نگردانید. نه رژیم کمونیستان درکشوراستحکام یافت ونه مقاومت مجاهدین سرکوب وتضعیف گردید. آن گونه که بعدها ژنرالان شوروی به این ناکامی اعتراف کردند. "بسیاری ازافسران اعزام شده به افغانستان به زودی دریافته بودند که اجرای عملیات رزمی همانند نفس اعزام نیروبه افغانستان سودی دربرندارد. چون هیچ چیزی به جزازتلفات جانی برای سپاهیان ماومردم افغانستان به ارمغان نخواهدآورد.

جنگ افغانستان به صورت فزاینده اقتصاد بحرانی ورژیم توتالیترشوروی را زیرفشارشدید قرار می داد. به اعتراف شواردنادزه وزیرخارجهٔ شوروی ورئیس جمهورگرجستان مصرف جنگ درافغانستان سالانه به ده ملیارد دلارمی رسید که مسکو آن را از جامعهٔ شوروی پنهان می کرد و سرانجام برای مردم برملاگردید و نارضایتی های اجتماعی را هرچند به پیمانهٔ محدود به وجود آورد. باموجودیت چنین فشارها ،پایان جنگ ناپیدابود احتمال پیروزی شوروی دراین جنگ بسیارمبهم وتاریک به نظرمی خورد. به قول دگروموف آخرین قوماندان عمومی قوای شوروی درافغانستان سیمای سال ۱۹۸۵ (۱۳۶۴) افغانستان را می توانست تنها یک کلمه بازتاب دهد "بن بست"

درشوروی، برژنیف که فرمان اشغال افغانستان را صادرکرده بود وجودنداشت. بعدازمرگ اودوجانشین پیرنیزمرده بودند وکرملین دراختیارشخص جوان تری به نام گورباچف درآمده بود گورباچف که فرسودگی نظام کمونیستی را ازداخل به وضوح لمس می کرد دریافته بود که ادامهٔ درگیری شوروی درافغانستان این فرسودگی را تا پرتگاه فروپاشی می کشاند. معهذا او جنگ افغانستان را "زخم خون چکان" نامید ودر۱۳نومبر۱۹۸۶ (قوس ۱۳۶۵) درجلسهٔ اعضای دفتر سیاسی حزب کمونیست شوروی گفت: "مادرافغانستان الان شش سال است که می جنگیم وهرگاه رفتارخودرا عوض نکنیم بیست سال دیگرخواهیم جنگید این کار برشایستگی ما مبنی برتأثیرگذاری برانکشاف رخدادها سایه خواهد افگند."

اماگورباچف شاید به خوبی می دانست که جنگیدن برای شوروی درافغانستان دربیست تاسی سال به معنی پایان دادن به عمرشوروی ونظام کمونیزم است. هرچند که شوروی وحاکمیت کمونیزم بسیار پیشتر از آن سقوط کرد. خارج ازکرملین درمعرکه های جنگ، ژنرالان و قوماندانان ارتش سرخ بیشتراز رهبران شان ناتوانی وبن بست را درجنگ افغانستان درک می کردند: "... افسران و ژنرالان خود، بیش از هرکس دیگری به این نتیجه رسیده بودند که لازم است تاسپاه چهلم را بدون قید وشرط کاملاً ازافغانستان بیرون کرد..." آیامی توانیم درمجموع درجنگ افغانستان پیروز گردیم ؟ عقل سلیم پاسخ می دهد که درجنگ دربرابرمردم پیروزی ممکن نیست..... به زور اسلحه در افغانستان هیچ چیزی را نمی توانیم به دست بیاوریم، مهم ترین مسأله برای ما این بود که مادرافغانستان کشته می دادیم وبسیاری نمی دانستند برای چه وبرای که ؟

ژنرال گروموف:

" من آخرین سپاهی شوروی بودم که سرزمین افغانستان را ترک می گفتم. دراین لحظات واپسین، در درونم خلای بزرگی را احساس می کردم؛ زیرا درپیش رویم آیندهٔ گنگ وتاریک ودرپشت سرم گذشتهٔ تهی وبربادرفته را دیدم."

گورباچف درشوروی سیاست معروف بازسازی با "پروستریکا" رااعلان کرد برمبنای این سیاست به سوی بهبود روابط باامریکا وغرب قدم گذاشت وخروج عساکر شوروی را ازافغانستان به میان کشید. باخروج قوای شوروی ازافغانستان تغییر دررهبری جمهوری دمکراتیک افغانستان ازسوی کرملین ضروری پنداشته می شد. دکترنجیب الله رئیس سازمان جاسوسی (خاد) به جای ببرک کارمل انتصاب گردید. به دنبال این تحولات معاهدهٔ ژنیو میان وزارت خارجهٔ پاکستان، افغانستان شوروی وامریکا در۱۴اپریل ۱۹۸۸ (ثور۱۳۶۷) به امضا رسید وراه نه چندان آبرومندانه یی برای آخرین نظامی شوروی که پل حیرتان را عبورکرد. ژنرال بوریس گروموف قوماندان عمومی ارتش چهل بود. هشتاد هزار سرباز و افسر ارتش چهلم شوروی ۳۳۳۵ روزقبل بامدرترین سلاح هوایی وزمینی وارد افغانستان شده بود تاجهاد ومقاومت ضدکمونیستی را خاموش کند وپایه های حاکمیت حزب دمکراتیک خلق را استحکام بخشد. اماآن روز قوای اشغالگر درحالی افغانستان را ترک گفتند که بیش ازنیم شان کشته، مجروح، معلول، مفقود واسیرشده بودند. سترژنرال محمود قاریبف سرمشاورنظامی دکترنجیب الله تلفات وضایعات قوای شوروی را بااین ارقام بیان می کند. "۱۴۴۵۳ نفرکشته که ۱۳۸۳۳ نفر از ارتش، ۵۷۲ نفر ازکی جی بی، ۲۸ نفرازوزارت داخله و۶۶۴ نفرازمشاوران ومترجمان بودند.تعداد مجروحین به ۴۹۹۸۳ نفرمی رسید که ۳۸۶۱۴ نفر آن بهبود یافتند و۶۶۶۹ نفرمعیوب باقی ماندند. و۳۳۰ نفرمفقود الاثرشدند.

تعداد وسایل ووسایط نظامی تخریب شده که شامل انواع هواپیماها ، تانک ووسایل زرهی می شدبه این شرح بود:۱۰۳ فروند هواپیمابم افگن ،شکاری وترانسپورتی ،۳۱۷ فروند هلیکوپتر۱۴۷ دستگاه تانک ۱۳۱۴ دستگاه نفربرها وخودروزرهی ۴۳۳ دستگاه توپ وهاوان ۱۱۳۰۹ وسایل انجینیری ۱۱۳۶۹ دستگاه مخابراتی و۱۱۳۸ دستگاه قوماندانی.

وبرعکس جهاد ومقاومت مردم نیرومند شده وگسترش یافته بود.آیندهٔ حاکمیت حزب دمکراتیک خلق درپردهٔ ابهام وتاریک قرارداشت. و آیا این برای شوروی ها شکست بود؟ ژنرال بوریس گروموف آخرین قوماندان قوای شوروی می گوید: "پایان هرجنگی تعیین برنده وبازنده را دربستگی ازمقاصدی که هریک ازجوانب درگیرمی کوشیده اند به دست بیاورند. درقبال دارد... مبنایی برای تأیید این مطلب که سپاه چهلم شکست خورده وجود ندارد به همان میزان تظاهر به پیروزی درجنگ افغانستان نیزبی پایه است."

هرگاه دسترسی به مقاصد مسکو را درجنگ افغانستان آن طوری که ژنرال گروموف اشاره می کند به عنوان شرط پیروزی مورد توجه قراربدهیم. بلاافاصله به این نتیجه می رسیم که شوروی ها در افغانستان شکست خوردند به گونه یی که گروموف ازفرازرود آمو به عنوان آخرین سربازاشغالگر عبورکرد می توان آن را دلیل شکست یک قوای اشغالگر و متجاوز خواند. ژنرال گروموف قوماندان عمومی قوای اشغالگر شوروی باپای پیاده وسری خمیده ازپل رودخانهٔ آموگذشت وبه عقب نگاه نکرد. اوبعداً احساسش رادرآن لحظات چنین بیان داشت: "من آخرین سپاهی شوروی بودم که سرزمین افغانستان را ترک می گفتم. دراین لحظات واپسین، در درونم خلای بزرگی را احساس می کردم؛ زیرا درپیش رویم آیندهٔ گنگ وتاریک ودرپشت سرم گذشتهٔ تهی وبربادرفته را دیدم."

د دلوی ۲۶ مه

دهېوادوالو د وياړ ورځ ده

زکوخيل

زموږ ګران هېوا د دخپل جغرافيايي موقعيت له مخې د تاريخ په اوږدو کې دنړيوالو ښکيلاکګرواو تيري کوونکيو خواکونو د پاملرني وړ ګرځيدلي و.

له دي املـه د وخت شوروي اتحاد هم هغه وخت چې نيمه نړۍ يې ترخپلې مستقيمي او غير مستقيمي اغيزې لاندې راوستې وه، غوښتل يې زموږ ګران هېواد له لاري له يوي خوا دهند تودو اوبو ته خان ورسوي او له بله پلوه دهند افسانوي طلايي مرغه تر لاسه کړي، خکه يې د نوروګاوندېو هېوادو په پرتله زموږ هېواد ته خانګړي پاملرنه لرله او له ډيرو کالونويي دا هيله درلوده چې زموږ د هېواد له لاري پر هند ښېپړ لاس بري پيدا او دانمه وچه تر خپلې ولکې لاندې راولي.

له دي املـه يې د ۱۳۵۸ کال د جدي پر ۶ مه، چې دهېواد په تاريخ کې دتوري او کرغيړني ورځې په نوم ثبت شوي ده ،خپل سور لښکر، چې تر غوړو پوري په عصري او پرمختللي وسلو سمبال و، پر دې نه ابليدونکې خاوره را خورکړ.

د روسانو له يرغل سره سم، د افغان قهرمان، مسلمان او پرخپلواکۍ مين ملت د روسانو پرخلاف د جهاد جنډه پورته او دهېواد په ګوټ ګوټ کې يې د روس د تيري په وړاندې په عملي ډګر کې پر جګړه لاس پوري کړ.

دې کې شک نشته، چې دافغان قهرمان ولس له جهاد څخه نړيوالي تولني کلک ملاتړ وکړاو هيڅ ډول مرستي يې ونه سپمولې.

لکه چې يادونه وشوه، د نړيوالو له مرستي اوملاتړ سره سره دافغان قهرمان ملت دميليونونو شهيدانو د وينو په بيه شورويان دې ته اړ کړل، چې د ۱۳۷۰ کال د دلوی پر ۲۶مه په داسې حال کې چې په نړيوال ډګر کې يې سخته ماتې کړې وه، له هېواد څخه تښتې ته اړ شول

نو څکه د دلوی ۲۶ مه د هېواد په تاريخ کې د افغانانو دبري او وياړ د ورځې په نوم ياده شوې ده.

افغانان حق لري ،چې په دې ورځ ووياړي او هغه له خپل دود، دستور اوکلتور سره سمه ولمانځي.

دبې وسلي افغانانو په وسيله د شوروي د وخت امپراطورۍ ړنګولواو توټې توټې کولو نړې حيرانه اوحتى خينې هېوادونه اندېښمن کړل،چې پايلي يې لاتراوسه په هېوادکې د نا اعلام شوي جګړي په بڼه احساسيږي.

به مناسبت پنجصد و شصت و پنجمین سالروز تولد امیر علی شیر نوایی

سعدیا مرد نکو نام نمیرد هرگز

محمود الله فیروز

امیر نظام الدین علی شیر نوایی از آن چهرهای تابناک در عرصهٔ سیاست و ادبیات افغانستان است که به همهٔ نژادهای ساکن در قلمرو تیموریان تعلق می گیرد.

او به تاریخ ۱۷ رمضان المبارک سال ۸۴۴ هجری قمری برابر با ۹ فبروری ۱۴۴۱ در دهکدهٔ نعمت آباد شهر هرات چشم به جهان گشود. پدرش کیچکینه غیاث الدین از علمداران و اشخاص نزدیک به دربار تیموریان بود.

نوایی در چهار سالگی غرض فراگیری علوم ابتدایی راهی مدرسه شد ولی دیری نگذشت درگیری واغتشاشات داخلی در میان خانوادهٔ تیموری منجر به مهاجرت او و خانواده اش به عراق شد. او پس از پنج سال دوباره به شهر هرات بر گشت و به فراگیری علوم ادامه داد.

نوایی از سن دوازده سالگی به سرودن اشعار می پردازد و مورد توجه بزرگان وقت قرار می گیرد.

طبع شعری وی بر زبان های ترکی و دری استوار بود. از همین رو، او به خاطر ایجاد و سرودن اشعار دل انگیز و شیرینش به زبان های ترکی و دری به ذولسانین(صاحب دوزبان) مشهور گردید که در سروده های ترکی اش خود را به نوایی و در سروده های دری اش به فانی تخلص می کند.

نوایی در هجده و نزده سالگی به شاگردی مولانا عبدالرحمن جامی مشرف شد. و پس از آن که ابوسعید میرزا به پادشاهی خراسان دست یافت او را به سمرقند تبعید و اموال به وراثت رسیده از پدرش را به تاراج برد.

نوایی در سمرقند علی رغم مشکلات زیاد به فراگیری تحصیل علوم پرداخت و با دانشمندان آن وقت آشنا شد و از این طریق مورد حمایت مادی و معنوی حاجی احمد بیک وفایی و خواجه فضل الله ابولیثی حاکم سمرقند قرار گرفت. او تا سال ۱۴۶۹ میلادی در سمرقند ماند و پس از قتل ابوسعید میرزا هنگام لشکر کشی اش بر ایران زیر حاکمیت سلطان حسین احمد بایقرا به هرات باز گشت.

سلطان حسین احمد بایقرا از بازگشت نوایی خرسند می شود و به او وظیفهٔ مهرداری (ادارهٔ امور) را سپرد که پسان ترها به منصب



وزارت ارتقا یافت. (۱)

نوایی تا آخر عمر در هرات زیست و در زمان عهده داری اش به سمت وزیر و امیر، کارهایی سودمند انجام داد که بر شهره و پرستیژ وی افزونی بخشید.

به نوشتهٔ نویسندهٔ "افغانستان در مسیر تاریخ" نوایی صاحب زمین های زیادی بود که عاید روزانهٔ وی از ملکیت هایش به مبلغ هفتاد و پنجهزار دینار می رسید. او از این عایدات روزانه اش به اعمار پل ها، رباط ها، نهرها، مساجد و مؤسسات خیریه، پرداخت.

نوایی آثار زیادی به زبان های دری و ترکی از خود به یادگار گذاشته است که تعداد آنها به ۴۰ اثر می رسد که بیشترین آنها به زبان ترکی چغتایی می باشد و آخرین اثر مشهور وی "خمسه" در سال ۸۸۰هـ برابر با ۱۴۸۶م پایان یافت.

ناگفته نباید گذاشت که مخمس سرایی در ادبیات کهن ما، تاریخ کهن دارد و آغاز گر مخمس سرایی پیرگنجه نظامی است. پس از نظامی شاعران زیادی به مخمس سرایی پرداختند که از آن جمله خمسهٔ امیر خسرو دهلوی و هفت اورنگ جامی در ادبیات دری از جایگاه ویژه یی برخوردار می باشد.

نوایی اولین کسی بود که مثنوی های خسرو شیرین و مخزن الأسرار را به زبان و کلمات رسا و دلنشین سرود و تکمیلش نمود.

خمسهٔ نوایی با مثنوی های نظامی و امیر خسرو دهلوی از لحاظ شکل مشابهت دارد اما از لحاظ مضمون اثری است دارای حیثیت مستقل. از همین رو گفته می توانیم که در این شاهکار به ترجمهٔ مثنوی ها نپرداخته است بل با پیروی از این صنعت خود آفرینندهٔ اشعار بوده است.

او با تکمیل خمسه اش که شامل "حیره الأبرار"، "فرهاد و شیرین"، "لیلی و مجنون"، "سبعهٔ سیار" و "سد اسکندری" و دارای ۲۷ هزار بیت است در تقویهٔ این مکتب سهم بارزی را حایز می گردد. او در این اثر خویش از نظامی و امیر خسرو به نیکی یاد می نماید و به استادی ایشان قایل می شود. خمسهٔ نوایی از آثار برازندهٔ ادبیات کلاسیک زبان ترکی چغتایی نوایی محسوب می شود و این اثر تبارز دهندهٔ شخصیت علمی و ادبی موصوف است.

عامل موفقیت نوایی در تکمیل خمسه اش این بود که در قرن پانزدهم میلادی برابر با سدهٔ نهم هجری، ادبیات ترکی به نقطهٔ عطف رسید و رو به بالندگی گذاشت. بناءً زمان مسؤولیت بزرگی را به دوش نظام الدین علی شیر نوایی و امثال او گذاشت که او توانست به نحو شایسته از عهدهٔ آن موفقانه به در آید.

دیوان های شعری نوایی عبارتند از:

غرایب الصغر، نوادر الشباب، بدایع الوسط، فواید الکبر که به نام چهار دیوان نیز مشهور است، خمسه المتحیرین، محبوب القلوب، تاریخ ملوک عجم، میزان الأوزان، نظم الجواهیر، رسالهٔ عروضیه، مفردات در فن معما، منشآت ترکی، نسایم الخلد، ترجمهٔ نفحات الأنس جامی به ترکی، حالات حسن اردشیر، قصهٔ شیخ صنعان، خمسه و... .

نوایی در سال ۹۰۶ هجری قمری مصادف با ۱۵۰۱م داعی اجل را لبیک گفت و در هرات به خاک سپرده شد.(۲)

پی نوشت ها:

۱- مقاله های ایراد شده در محفل بزرگداشت از سالروز تولد علی شیر نوایی به تاریخ جمعه ۲۱ دلو

۲- تیموریان، نوشتهٔ عبدالله کارگر

غزلی از جامی
در وصف علی شیر نوایی

بیا جامی ای عمر ها برده رنج
ز خاطر برون داده این پنج گنج
ولی بینم از کلک هر پنج سنج
پر از گنج گنج این سرای سپنج
به آن گنج ها کی رسد پنج تو
که یک گنج بهتر زصد گنج تو
به تخصیص پنجی که سرپنجه زد
زشیری که سر پنجه از گنجه زد
به ترکی زبان نقشی آمد عجب
که جادو دمان را بود مهر لب
ز چرخ آفرین ها بر آن کلک باد
که یک نقش مطبوع از آن کلک زاد
ببخشید بر فارسی گوهران
ز نظم دری در نظم آوران
که گر بودی آن هم به نظم دری
نماندی مجال سخن گستری
به میزان این نظم معجز نظام
نظامی که بودی و خسرو کدام
چو او بر زبان دیگر نکته راند
خرد را به تمییز شان ره نماند
زهی طبع تو استاد سخن
زمفتاح کلکت گشاد سخن
سخن را که از رونق افتاده بود
به گنج هوان رخت بنهاده بود
تو دادی دگر باره اش آبروی
کشیدی به جولانگه گفت و گوی
صفایاب از نور رأی تو شد
نوایی ز لطف نوای تو شد

غزلی از علی شیر نوایی
کلبهٔ خمار

حسن روی حور جنت را فلک اظهار کرد
چون رخ خور تو دید، از کعبه استغفار کرد
وه چه کافر بود آن کزدیر مست آمد برون
بهر قیدم رشتهٔ تسبیح را زنار کرد
باغبان تا کرد تشبیه دهانش، غنچه را
در دلم از زخم پیکانها فزونتر کارکرد
کلک قدرت حل آن در دورهٔ ساغر نهاد
مشکلاتی را که در نه گنبد دوار کرد
رندیش بادا حلال آن کو به عشق مغبچه
خرقهٔ سجاده ،رهن کلبهٔ خمار کرد
لعل جانبخشش زمردم جان به آسانی گرفت
سخت خوانی های من این قصه را دشوار کرد
بر سر بازار حسنش، خود فروشی را گذاشت
یوسف وپیش رخش بر بندگی اقرار کرد
دوش چو می مردم زهجران صراحی خون گریست
شمع نیز از سوز دردم خود کشی بسیار کرد
مست وعاشق فانی از دیرمغان آمد برون
مردو ثابت شد به او، گرچه بسا انکار کرد

اسلام وآسیب های اجتماعی

عبدالله فرزاد

در تمام جوامع بشری وبه ویژه در جامعهٔ اسلامی، یک سلسله آسیب ها وبیماری های مزمنی وجود دارد که اگراز آنها پیش گیری صورت نگیرد، به سرعت شیوع پیدا می کنند و پایه های ثبات،آرامش ونظم جامعه را چو نان موریانه می خورند وزمینه های رکود وفروپاشی آن را فراهم می آورند.

این آسیب ها وبیماری ها بسیار فراوانند وبرشمردن همهٔ آنها زمانی دراز وحوصله یی بزرگ به کاردارد، ولی به گونه یی اختصارعمده ترین این آسیب ها را که عبارت از تجسس، غیبت، عیب جویی، ورود بی اجازه به حریم مردم وافتخار به نژاد وقوم می باشد، بر می شماریم و تعریف می کنیم وهمچنان پیامدهای آن و موقف اسلام در این زمینه را تذکر خواهیم داد.

۱- تجسس: یکی از بزرگ ترین بیماری های اجتماعی است که معنای جستجو کردن وخبر جستن را افاده می کند.

البته از یادمان نرود که نفس تجسس و جستجو کردن زشت وناپسند نیست،و چه بسا اگر تجسس در امور نیک وبه سود مردم بوده باشد مورد قبول وستایش خواهد بود. تجسس زمانی نازیبا ومذموم دانسته می شود وبه بیماری اجتماعی خطرناک تبدیل می گردد که هدف آن شرارت، بدخواهی واختلاف آفرینی میان افراد وخانواده های مسلمان و بر روی هم از هم پاشیدن نظم وثبات جامعه باشد.

متأسفانه مردم ما چه در گذشته ها وچه امروز، هم در جامعهٔ شهری وهم در روستاها، از رهگذر تجسس و سخن چینی وخبر پراگنی های بی مورد، تاوان های کلانی پرداخته اند ومی پردازند. تجسس گاهی به کشیدگی های قبیله یی ونزاعهای قومی،گاهی به جدایی بین زن وشوهر وبین پدر وفرزند وزمانی به قطع روابط برادری وحتی گاهی هم به جنگ های خونین وخانمانسوز منتهی می گردد که ما چنین جنگ هایی را با گوشت وپوست در جامعهٔ خود لمس کردیم وحالا هم پایان نیافته است.

واز همین رو است که خداوند متعال در سورهٔ حجرات،با محکوم کردن تجسس وسخن چینی به بندگان خود هدایت می دهد: "ولاتجسسوا" سخن چینی نکنید. وبرای اختلاف افگنی وبدنام کردن یک مسلمان به **جستجو** وتجسس نپردازید.

۲- غیبت به عنوان **دومین بیماری** مزمن اجتماعی به معنای **پس گویی** وعیب کسی را در غیاب **وی یاد** کردن است به گونه یی **که اگو از** این پس گویی اطلاع پیدا کند، ناراحت می شود واحساس کمبودی می کند.

پیامدهای غیبت بسیار ناگوار ونکبت آور است از اثر غیبت روح صمیمیت ودوستی وتفاهم می میرد ودرخت دشمنی تومند می شود وبه برگ وبار می نشیند. وطبیعتا در جایی که محبت وصمیمیت نبود، تخم کینه ونزاع وبدبینی کاشته می شود وراه های پیشرفت وخوشبختی وثبات بسته می گردد.

به همین منظور است که خداوند می فرماید: "ولا یغتب بعضکم بعضا، ایحب احدکم أن یأکل لحم أخیه میتا فکرهتموه..).

در این آیت خداوند با تصویری بسیار عجیب قیافهٔ زشت غیبت را جلو چشم مان ترسیم می کند. کسانی که بلاغت می فهمند،شگفتی ودقت این تعبیر خداوند را درک می کنند.

اول می گوید: برخی از شما برخ **دیگر** را غیبت نکند وبعد غیبت را به گوشت مردهٔ انسان وآنهم مردهٔ برادر تشبیه می کند، ومی فرماید.

آیا یکی از شما دوست دارد که گوشت مردهٔ برادرش را بخورد؟ در حالی که از چنین امری نفرت دارید.... این تعبیر خداوند، واقعا تعبیر جالبی است؛ نخست این که گوشت مطلق انسان در تمام ادیان وجهان بینی ها چه الهی وچه غیر آن حرام است و خوردن آن ناروا پنداشته می شود. دیگر این که اگر این گوشت از مردهٔ برادر یک انسان باشد، حرمت ونفرت آن، صدها برابر افزایش می یابد وهیچ موجودی حاضر نخواهد بود که گوشت مردهٔ برادرش را بخورد.

پس خدا با این تعبیر، می خواهد، برای ما بگوید کسی که غیبت می کند، بدترین موجود است وذره یی از آدمیت وعواطف انسانی در سرشت او وجود ندارد. اما جای دریغ وتأثر است که غیبت در جامعهٔ ما به یک امر معمولی تبدیل شده وغالبا چند نفری که یکجای شدند صحبت خود را از بدگویی وغیبت برادر مسلمان شان آغاز می کنند؛ چیزی که نه در دین جای دارد ونه هم در قاموس بشری.

۳- عیب جویی: مسخره کردن وبر شمردن عیب ها وعلت های افراد واشخاص یکی دیگر از امراض اجتماعی است که کینه وبد بینی وعقده می آفریند وباعث نزاع وکشمکش ونا به هنجاری در جامعهٔ انسانی می گردد. خداوند به حکمت بالغهٔ خود انسان ها و استعدادها را از هم متفاوت آفریده است؛ یک آدم قد بلند، چهرهٔ بشاش واندامی متناسب دارد وآدمی دیگراز این ویژگی ها بهره یی ندارد، یا یک آدم دارای استعدادی بلند وفوق العاده است ودیگری از این نعمت محروم است. ودر جامعهٔ ما که سی سال جنگ و ویرانی را تجربه کرده بسا از انسان ها معلول ومعیوب شده اند وتوانایی های خدا دادی شان سلب شده است و این امر، زمینهٔ عیب جویی در کشورما را بیشتر از جاهای دیگر مساعد کرده است.

لذا اگر برضد فرهنگ تمسخر وعیب جویی مبارزه نشود، ممکن است مشکلات موجود از بین نرود وهزار ها مشکل دیگری از نو ایجاد بشود. با توجه به این امر است که برای سلامت جامعه وحفظ کرامت وحقوق انسان ها، قرآن می گوید: "... لا یسخر قوم من قوم عسی أن یکونوا خیرا منهم، ولا نساء من نساء عسی أن یکن خیرا منهن ولا تلمزوا أنفسکم ولا تنابزوا بالالقاب".

قومی بر قومی دیگر نباید تمسخر بکنند، چه بسا گروهی که مورد استهزا قرار می گیرند، شاید از گروهی که تمسخر می کنند بهتر باشند وزنان هم نباید بر زنان دیگری استهزا کنند چه بسا زنانی که مورد استهزا قرار می گیرند، از زنان استهزا کننده بهتر باشند، و بر خود عیب جویی نکنید ویکدیگر را به لقب های زشت صدا نزنید.

بنابر این جامعهٔ جنگ دیده وپراگندهٔ ما که بیشتر از هر جامعه یی دیگر به آرامش وثبات ویکپارچگی نیاز دارد، باید از بیماری های مزمن اجتماعی مانند تجسس،غیبت وعیب جویی بپرهیزد.

در تمام جوامع بشوی وبه ویژه در جامعهٔ اسلامی، یک سلسله آسیب ها وبیماری های مزمنی وجود دارد که اگراز آنها پیش گیری صورت نگیرد، به سرعت شیوع پیدا می کنند و پایه های ثبات، آرامش ونظم جامعه را چو نان موریانه می خورند وزمینه های رکود وفروپاشی آن را فراهم می آورند

ادامه دارد

کلید حل مشکل در دست ...

در مرحلهء بعد از جدایی هند وپاکستان افغانستان در این مورد سکوت کرد. پاکستانی ها همیشه از این که افغانستان با دنبال کردن مسألهٔ پشتونستان چه هدفی را دنبال می کند، دچار سردرگمی بودند. افغانستان در گذشته این ادعا را که قصد دارد مناطق ماورای دیورند را به خاک افغانستان یک جا نماید رد کرده و خواهان حق خود ارادیت برای مردم پشتون و بلوچ این منطقه بوده است. اگر دیروز پاچا خان و دیگران خواهان خودمختاری برای صوبهء سرحد بودند، در بازماندگان آنها دیگر چنین تمایلی دیده نمی شود. آنها هرگز افغانستان را به پاکستان ترجیح نخواهند داد. و به عنوان شهروند پاکستان، به سالمیت پاکستان بیش از مسایل قومی می اندیشند. آنها اکنون قصد حل مشکلات را در چهارچوب یک دولت فدرال دارند. دیگر افغانستان برخلاف گذشته

هیچ وسیله یی برای اعمال فشار بر دولت پاکستان در اختیار ندارد و برعکس شرایط امروز و حضور نیروهای امریکایی در منطقه به بهانهء مبارزه با تروریسم، آخرین میخ را بر تابوت پشتونستان خواهی کوبید و به نگرانی پاکستان از این مسأله پایان داد.

مسألهٔ صلح و امنیت در افغانستان رابطه یی به نشان دادن حسن نیت از جانب افغانستان به پاکستان ندارد. اصولا این مسأله بیش از این که به روابط میان افغانستان و پاکستان پیوند داشته باشد، به روابط امریکا و پاکستان تعلق می گیرد.

پاکستان می داند که رقیب سرسختی چون هندوستان را در این منطقه دارد که بزرگ ترین کشور دموکرات دنیا به شمار می رود. پاکستان از دیرباز مهم ترین متحد غیر ناتویی امریکا در این منطقه از جهان بوده است که جهاد افغانستان این موقعیت پاکستان را تقویت نمود. پاکستان هرگز نمی خواهد این موقعیت خود را که منافع بزرگ مادی نیز در قبال دارد، در نزد امریکا از دست بدهد. این کشور می خواهد تا آینده های دور متحد اصلی امریکا در این منطقه باقی بماند.

در عین حال هندوستان به عنوان یک قدرت در حال گسترش، هم از نظر اقتصادی و هم نظامی و مخالف با جمهوری مردم چین، بیشتر از پاکستان می تواند برای امریکا جاذبه داشته باشد.

می توان گفت که مشکل پاکستان با افغانستان به شکل عجیبی با نگرانی های دولت مردان پاکستان از تحولات منطقه و جهان گره خورده است. افغانستان جایی است که پاکستان می خواهد برسر آن با امریکادر معاملهء دایم باشد و این مسأله ارتباطی با سیاست های افغانستان در برابر پاکستان ندارد.

گزارش هایی از دسترسی طالبان به سلاح های جدید روسی در دست است. دانستن این که این اسلحه از چه راهی به دست آنها رسیده است، شاید زیاد مشکل نباشد. وجود سلاح های جدید روسی از جمله راکت های جدید ضد هوایی در دست آنان کافی است تا نه تنها یادآور یک عراق جدید در ذهن دولت مردان امریکا باشد بلکه امریکا را در مورد نقش جدید روسیه دراین منطقه نگران سازد. بحران جدید چیزی است که با اهداف پاکستان همخوانی دارد.

پس کلید مشکل افغانستان با پاکستان در دست امریکاست. اگر امریکا همچنان در برابر پاکستان به سیاست کجدار ادامه دهد، مشکل افغانستان سرجای خود باقی خواهد ماند.

شاید پاکستانی ها بار دیگر تنی چند از طالبان یا کسانی چون یاسر را که برای این مقصد در دسترس دارند، به افغانستان بسپارند. اگر احیانا این کار را هم بکنند، کرزی این بار هم چون گذشته، با قبول زحمت سفر بی ثمر به خانه باز خواهد گشت.

سلام بر طلیعهء...

خطرناک تهدیدی کم تر از جنگ تحمیلی برای بقای این انقلاب نبود. اما مردم ایران با هوشیاری خاص رهبری خویش بخصوص امام خمینی موفق شدند تا با تمام این توطئه ها با یکپارچگی مقابله نمایند.

انقلاب اسلامی ایران برای تمام امت اسلامی تجارب ارزنده یی را به ارمغان آورد. این انقلاب نشان داد که بزرگ ترین رمز پیروزی ملت ها در وحدت رهبری و جلوگیری از نفوذ آفت های نابود کنندهٔ زراندوزی و قدرت طلبی است. اگر در میان رهبران ایران چنین آفتی عام می شد و هریک در اندیشهء چپاول و غارتگری و رقابت نامشروع برای رسیدن به قدرت برمی آمدند، امروز این انقلاب بیست وهفت ساله نمی شد.

ایرانیان هم، فردای پیروزی انقلاب به تهاجم بیگانگان مواجه شدند که از ابعاد نظامی گرفته تا فرهنگی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی گسترده بود. این انقلاب مانند هر تحولی جدید در مقاطعی، از بیراهه روی ها برکنار نماند که ضربات سنگینی بر پیکر نوپای جمهوری اسلامی وارد آورد. اما رهبران و دولت مردان ایران این شهامت را داشتند تا از اشتباهات تجربه بیاموزند، تکرارش نکنند و از آن در راه ساختن آینده بهتر سود برند.

انقلاب اسلامی ایران تحولی عمیق در باور ها به میان آورد. ملتی که قبل از انقلاب همه چیزش از خارج تأمین می شد، وقتی با محک تعزیرات اقتصادی غرب مواجه گردید، به این خود باوری رسید که می توان روی پای خود ایستاد و از این مشکل نیز در جهت خودکفایی سود برد. در شرایطی که جنگی بزرگ بر این ملت تحمیل شد و محدودیت های تعزیرات نیز برآن مزید گردید، می توان میزان ایستادگی و استوار قامتی این ملت و این نظام را تخمین نمود.

جمهوری اسلامی اگر از آغاز درگیر توطئه ها و مواجه با تعزیرات نمی شد، امروز ایران در قطار ده کشور اول صنعتی جهان شامل بود. این کشور با داشتن منابع عظیم مادی و معنوی، توان پیشرفت های عظیم در عرصه های اقتصادی را دارد. برای درک میزان پیشرفت های علمی در این کشور می توان به برنامهء صلح آمیز اتمی ایران اشاره نمود.

ایران امروز توان آن را دارد تا یورانیم را تصفیه نموده و آن را غنی بسازد این تحول عظیم ایران مدیون پیشرفت و شگوفایی استعداد های جوان در داخل است. در ایران همه ساله در هر زمینه یی بهترین استعداد ها شناسایی شده و از آنان تقدیر به عمل می آید. همه ساله در صدی قابل توجهی از عاید ملی صرف تحقیقات علمی در تمام زمینه ها می شود.

سیستم اقتصاد ایران بر تشویق سکتور خصوصی و حمایت از بازار آزاد استوار است اما این بازار آزاد به شکل بی بند و بار که به قشر مستهلک صدمه بزند نیست. دولت در مواردی که تشخیص دهد منافع عمومی مورد تهدید قرار می گیرد، با مداخلهء به جا و به موقع در بخشی از اقتصاد، مانع زیان به اقشار کم درآمد جامعه می گردد. دولت مردان ایران به درستی دریافته اند که قدرت دولت در خدمت به اکثریت ملت نهفته است و این اکثریت را نباید به فراموشی سپرد. در طول بیست و هفت سال گذشته نظام جمهوری اسلامی با پشتوانهء همین اکثریت توانست تا کشتی انقلاب را از موج های مهلک به سلامت بیرون آورد.

امسال دههء فجر انقلاب اسلامی با سالروز واقعهء خونین کربلا مصادف بود که هردو یاد آور ایثار و از خود گذری در راه هدفی بزرگ است.

این سالروز را به ملت قهرمان و برادر ایران از صمیم قلب تبریک می گوییم.

بحران کاریکاتورها و سیاست دوگانه در دموکراسی غرب

محمد اکرام اندیشمند

روزنامهٔ مردم De Volkskrant ازروزنامه های معروف هالند در شمارهٔ روزهفتم فبروری خود خبرکوتاهی را درگزارش تظاهرات خشونت بار مسلمانان منتشرکرد که ازآن می توان سیاست دوپهلو ودوگانه را در دموکراسی دنیای غرب مشاهده کرد؛ دردموکراسی که آزادی بیان ستون اصلی وزیرین آن را می سازد وبرای برخی ازاهل سیاست ومطبوعات غربی ترسیم کار یکاتورهایی به نام حضرت محمد صلی الله علیه وسلم پیغمبر اسلام بازتاب دهندهٔ این آزادی به حساب می آید. وبرعکس اعتراف به نادرستی ترسیم این کاریکاتورها وعذرخواهی جهت دلجویی ازاحساسات جریحه دار شدهٔ مسلمانان جهان درمغایرت وتناقض با آزادی بیان به عنوان ارزش بزرگ ومقدس دموکراسی تلقی می شود. روزنامهٔ هالندی دراین خبر می گوید که سه سال قبل روزنامهٔ دنمارکی Iyllands-Posten که امروزکاریکاتور های پیغمبر مسلمانان رابه چاپ رسانید از چاپ کار یکاتورهایی درمورد حضرت عیسی علیه السلام پیغمبرمسیحیان خود داری ورزید. درخبرگفته شده است که مدیر روزنامهٔ دنمارکی سه سال پیش به این دلیل ازچاپ کاریکاتورهای حضرت عیسی علیه السلام صرف نظر نمود که فکرمی کرد چاپ کاریکاتورها، عیسویان را درجهان خشمگین می سازد ومسیحیان هیچ گاه به سوی این کاریکاتورها به عنوان یک شوخی نگاه نمی کنند.

دورنگی سیاست دموکراسی دردنیای غرب، تنها به چاپ کاریکاتورهای توهین آمیزاز پیغمبر مسلمانان وخود داری از چاپ آن در مورد پیغمبرعیسویان محدود نمی شود بلکه این دوگانگی وتناقض دربسیاری از مسائل وحوادث دیگر جهان امروز قابل درک ومشاهده است

سه سال پس ازآن دیده می شود که همان روزنامهٔ دنمارکی کاریکاتورهایی را درمورد پیغمبر مسلمانان چاپ ومنتشرمی کند وآن را آزادی بیان و دموکراسی قلمدادمی نماید. درحالی که دوگانگی رادراین دموکراسی وآزادی بیان به وضوح می توان دید. اما این دورنگی سیاست دموکراسی دردنیای غرب، تنها به چاپ کاریکاتورهای توهین آمیزاز پیغمبر مسلمانان وخود داری از چاپ آن در مورد پیغمبرعیسویان محدود نمی شود بلکه این دوگانگی وتناقض دربسیاری از مسائل وحوادث دیگر جهان امروز قابل درک ومشاهده است. صرف نظر ازبیان وبررسی ابعاد این سیاست دو پهلو دردموکراسی وآزادی که مبحث جداگانه یی را می خواهد، این پرسش قابل تحقیق وپاسخ دهی است که آیا چاپ کاریکاتورها توسط روزنامهٔ دنمارکی وبرخی از روزنامه های دیگر اروپایی درمورد پیغمبراسلام، بازتابی ازآزادی بیان وارزش های دموکراسی است؟ آیا چاپ وانتشار این کاریکاتور ها می تواند ابزار خوبی برای تعمیم وتأمین ارزش های آزادی ودموکراسی باشد؟ آیا آنهایی که دردنیای دموکراسی وآزادی غرب به چاپ وانتشار این کاریکاتورها اقدام کرده اند قصد تبلیغ وگسترش آزادی بیان ودموکراسی را داشته اند؟ و...

چاپ ونشر کاریکاتورها از دیدگاه های مختلف با انگیزه ودلایل متفاوت ارزیابی می شود. برخی از روزنامه های اروپایی ودست اندرکاران مطبوعات کشورهای اروپایی که به انجام این کار مبادرت ورزیده اند آن را به آزادی بیان ودموکراسی ارتباط می دهند وبرخی هم آشکار ساختن ونشان دادن یک نقطهٔ منازعه را عنوان می کنند. اما ازدید مسلمانان وگروه های مختلف دیگر حتی درداخل جوامع غربی این عمل با نگاه دیگر مورد بررسی قرارمی گیرد. دردرون جامعهٔ غربی ودرمیان کشورهای اروپایی تمام مردم وحلقه های مختلف سیاسی، اجتماعی، مذهبی وفرهنگی وحتی صنف روزنامه نگاران واهل مطبوعات ازچاپ کاریکاتورها به عنوان حمایت ازآزادی بیان وارزش های دموکراسی پشتیبانی وهمسویی نشان نمی دهند. بسیاری ازآنها دموکراسی وآزادی را فاقد هرگونه مرز ومحدودیت انسانی واخلاقی نمی شناسند.

درمیان جوامع اسلامی وحلقه های مختلف فکری وسیاسی آن، برخی به این عقیده اند که گروه ها وافکار راست افراطی وفاشیستی درجهان غرب که کمونیزم وامپراتوری کمونیزم روسی را به عنوان دشمن دیروز خود شکست خورده ومضمحل می بینند درصدد دشمن دیگرومبارزه با آن هستند. برای آنها چنین دشمن تنها اسلام ومسلمانان می توانند باشند که باید آن را با هروسیله وابزاری مغلوب ونابود کرد. برخی ها به خصوص دولت مردان جمهوری اسلامی ایران دست اسرائیل را دراین منازعه وماجرا می بینند ومعتقد اند که اسرائیل وصهیونیزم بین المللی درجهت بهره گیری خود این منازعه وخصومت را میان جهان اسلام ومسیحیت ایجاد می کنند. گاهی این نگرش وذهنیت مطرح می شود که درعقب چاپ کاریکاتورها دستان امریکایی ها دخیل است. دراین برداشت ودیدگاه امریکایی ها که بیشتر ازهمه چهرهٔ زشت وخصومت باری را با اسلام ومسلمانان گرفته اند وعملاً درکشورهای اسلامی درگیر جنگ هستند می خواهند پای اروپایی ها را دراین خصومت بکشانند وازآنها نیز تصویرمشابه وهمگون با خود در انظار وافکار مسلمانان بسازند. درچنین فضا وحالت امریکایی ها، سنگینی بار جنگ وخصومت را درجهان اسلام ازشانه های خود کاسته واروپایی هارا درحمل وانتقال این بار شریک می سازند. آنهایی که این گمان را دربحران ومنازعهٔ کاریکاتورها مطرح می کنند این پرسش را نیز به میان می کشند که چرا کاریکاتورها درمطبوعات امریکایی وانگلیسی به نشانهٔ دفاع و همبستگی ازآزادی ودموکراسی مجال انتشار نیافت؟ اگر دولت های اروپایی نشرکاریکاتورهارا به آزادی واختیار کامل مطبوعات ارتباط می دهند وخودرا فاقد صلاحیت وقدرت قانونی درجلوگیری ازآن تلقی می کنند آیا ایالات متحده وانگلستان به عنوان رهبران اصلی دموکراسی وآزادی جهان غرب، فاقد این دموکراسی وآزادی بیان اند؟

صرف نظرازدرستی ونادرستی این تعبیرهاوبرداشت ها، نگاه به چاپ کاریکاتورها ازمنظر آزادی بیان وحمایت ازارزش های دموکراسی پرسش ها واما واگر های زیادی را ایجاد می کند که نمی توان پاسخ آن را به سود دموکراسی وآزادی بیان ارزیابی کرد. اگر چاپ کاریکاتورها را با این پیش فرض مورد بررسی قراردهیم که هدف ازآن شکستن تعبیروباورهای اسلامی مسلمانان باشد که مانع تأمین وتحقق آزادی ودموکراسی تلقی می گردد، یک برداشت نادرست ونتیجه گیری غلط است. دردنیای غرب ومسیحیت رنسانس وجنبش پروتیستانت دینی ازتوهین وتمسخر به حضرت عیسی آغاز نیافت که امروز پرچم داران دموکراسی وآزادی بیان درغرب می خواهند چنین نهضتی را برای دموکراسی وآزادی ازچاپ کاریکاتورهای توهین آمیز به پیغمبر اسلام آغاز کنند. این تجربهٔ ناکام ونا فرجام را کمونیزم وکمونیستان چه درسطح جهان وچه درافغانستان سال ها قبل انجام دادند. البته درک توفیر میان توهین به یک دین، پیغمبرآن دین واعتقادات پیروان آن ونقد وبررسی حکیمانه، منطقی وواقع گرایانه با باورها وآموزه های آن دین ورهبر دین بسیارآسان است. نمی توان باور کرد که منتشران کاریکاتورهای توهین آمیز درمورد پیغمبر اسلام ازدرک چنین توفیری عاجزباشند. برای آنها وحتی کسانی که با سکوت رضایت آمیزویا با اظهاراتی برخلاف خشنودی قلبی شان اززبان سیاست ودپلماسی ترسیم این کاریکاتورها را نادرست می پندارند، کاملاً روشن وثابت خواهد بود که این کاریکاتورها نه به پروتستانتیزم دینی درجوامع اسلامی می انجامد ونه مایهٔ گسترش وتحکیم دموکراسی وآزادی می شود. آنچه که ازاین کاریکاتورها دردنیای اسلام ومسلمانان به دست می آید افزایش لشکر انتحاری برای القاعده است وگسترش همان چیزی که دنیای غرب آن را تروریزم اسلامی می خواند. رویهمرفته نمی توان فهمید که چاپ کنندگان کاریکاتورها درروزنامه های اروپایی آن را برای افزایش لشکر انتحاری القاعده وگسترش تروریزم منتشر کرده اند یا برای گسترش آزادی وپاسداری ازارزش های دموکراسی؟ شگفت آور است که دنمارکی ها، نارویژی ها و فرانسوی ها از یک طرف سربازان خودرا برای مبارزه با تروریزم وایجاد صلح وثبات درافغانستان اعزام می کنند واز جانب دیگر روزنامه های شان با چاپ کاریکاتورهای توهین آمیز به پیغمبر مسلمانان عامل بی ثباتی وتشنج در افغانستان می شوند و تعداد زیادی را با عقده وخصومت روانهٔ صفوف انتحارکنندگان طالب والقاعده می سازند.

آنچه که برای مسلمانان چه درافغانستان وچه درهرجای دنیا لازم وضروری است برخورد منطقی وعقلانی با چاپ کاریکاتورها درمورد پیغمبراسلام صلی الله علیه وسلم می باشد

آنچه که برای مسلمانان چه درافغانستان وچه درهرجای دنیا لازم وضروری است برخورد منطقی وعقلانی با چاپ کاریکاتورها درمورد پیغمبراسلام صلی الله علیه وسلم می باشد. برخورد غیرعقلانی، ویرانگر وخشونت آمیز ازدیدگاه تعالیم واخلاق اسلامی نیز مردود ونادرست است. به همان حدی که چاپ کاریکاتورهای توهین آمیز به پیغمبر اسلام ازمنظر هراندیشه وتفکرانسانی واجتماعی زشت وغیر اخلاقی محسوب می شود به همان حد خشونت، توهین، ویرانگری وخون ریزی ازسوی مسلمانان زشت ونادرست می باشد.

برنامهٔ جذب وزارت تحصیلات عالی

در سال ۱۳۸۵ هـ ش

تکساری

اساس تحصیلات عالی در افغانستان در سال ۱۳۱۱هـ با ایجاد دانشکدهٔ طب در شهر کابل گذاشته شد. هر چند امور تدریس این مؤسسه را در آغاز استادان ترکی به عهده داشتند. نظام تحصیلات عالی که ظرف نیم قرن و چیزی بیشتر از فعالیت آن می گذرد، شاهد پیشرفت هایی در زمینه های مختلف علوم طبیعی و بشری بوده است. اما آنچه که راه یافتن به دانشگاه ها را مهم ساخته و از وجههٔ خاص ملی برخوردار است، سیستم امتحان ورود به دانشگاه است که شاگرد بعد از یک امتحان دشوار به دانشگاه ها راه می یابد و متقاضیان تحصیلات عالی امتحان را به شیوهٔ چهار جوابه که معمول امتحان کانکور در کشور است، سپری می نمایند و از چهار جواب داده شده یکی را انتخاب می نمایند.

این شیوه یی است که در مورد امتحان کانکور برای ما به میراث رسیده است و در کشوری چون افغانستان مدرن و پیشرفته تلقی می شود.

نظر به اظهارات سخنگوی وزارت تحصیلات عالی، در سال ۱۳۸۴هـ ش در حدود بیش از ۴۳۰۰۰ شاگرد شامل امتحان کانکور می گردند. از جملهٔ این ارقام در حدود ۱۲۰۰۰ محصل به دانشگاه ها و مؤسسات تحصیلات عالی راه خواهند یافت. این تعداد در ۱۳ دانشگاه و ۶ مؤسسهٔ تحصیلات عالی جذب می گردند و در حدود پنج هزار محصل در مؤسسات نیمه عالی، متوسطهٔ طبی و مدارس دینی مربوط وزارت های صحت و معارف راه می یابند.

تعداد داوطلبان و متقاضیان تحصیلات عالی نظر به سال های قبل زیاد می باشد؛ اما ظرفیت پذیرش در مؤسسات تحصیلات عالی و دانشگاه ها نظر به محدودیت هایی از قبیل: بودجهٔ کافی که ۲ در کل بودجهٔ ملی به این وزارت تعلق دارد که در حدود هفتاد در صد آن صرف در امور لیلیه ها می گردد، از سوی دیگر نبود، لابراتوار، صنوف درسی، کمبود استادان با تجربه بسیار کم است.

میزان در صدی جذب دختران در مؤسسات تحصیلات عالی در سال ۱۳۸۳ در حدود ۲۳ در صد را احتوا نمود که این میزان جذب دختران در سال ۱۳۸۴ به یقین بالاتر خواهد بود.

اما گفته شده است که در امتحان کانکور سال ۱۳۸۴ بعضی سهولت ها در جریان امتحان در نظر گرفته شده است که از آنجمله ازدیاد حوزه های امتحان از ۱۳ حوزه به ۱۸ حوزه در کل کشور است. از جانب دیگر از ولایات صعب العبور و دشوار گذر مثل ولایت بدخشان و غور قبل از برف باری های سنگین زمستانی امتحان اخذ گردیده است.

امتحان کانکور در مجموع شامل سه بخش می باشد:

امتحان عمومی که از فارغان صنوف دوازدهم سال ۱۳۸۴هـ ش اخذ می گردد.

امتحان متفرقه که از فارغان سال های گذشته اخذ می گردد و در پنج حوزه: کابل، هرات، ننگرهار، مزار شریف و کندهار امتحان متفرقه از شاگردانی که در سال های گذشته نتوانستند به تحصیلات عالی راه یابند گرفته می شود. باید گفت که محصل شانس سپری نمودن سه امتحان را دارا می باشد.

امتحان اختصاصی و مسلکی: شامل مدارس دینی، مکاتب تخنیکی و متوسطهٔ طبی می باشد که دانشکده های مسلکی نظر به اخذ نمرات جذب می گردند.

نظر به ضرورت به معلمان زن در مکاتب کشور، امسال یک صنف نظر به انتخاب از دختران شهر کابل به دانشکدهٔ شرعیات دانشگاه کابل و سایر دانشکده های شرعیات جذب می گردند.

در برنامهٔ نه چندان دور وزارت تحصیلات عالی آمده است که، این وزارت در نظر دارد، در ۳۴ ولایت افغانستان فاکولته های مسلکی را تأسیس کند، آن هم نظر به شرایط هر ولایت.

تأسیس سه دانشگاه شخصی در افغانستان در دست اجراست از جمله دانشگاه امریکایی، طی یک امتحان اختصاصی در سال ۱۳۸۵ به فعالیت آغاز خواهد کرد و سایر دانشگاه های شخصی بعد از طی مراحل آن از سوی وزارت تحصیلات عالی به فعالیت های خود خواهند پرداخت.

در مجموع کسانی که به دانشگاه ها، مؤسسات تحصیلات عالی، تعلیمات عالی مسلکی، مؤسسات عالی تربیهٔ معلم، مدارس دینی، مؤسسات متوسطهٔ طبی در سال ۱۳۸۵ راه می یابند ۱۷۴۷۶ محصل خواهد بود.

تعداد کسانی که به این دانشگاه ها و مؤسسات عالی و نیمه عالی در کشور در سال آینده راه خواهند یافت کم تر از ۵۰ در صد داو طلبان می باشند. آن هم در کشوری که کم ترین اشتغال و کار در آن وجود دارد، بر میزان بی کاران در مملکت افزوده خواهد شد.

به مناسبت پنجاه و هفتمین سالروز شهادت امام حسن البنا

حسن البنا، شهید جاویدان

نوشتهٔ دکتر ابراهیم غانم
ترجمهٔ محمود الله فیروز

نبشته های زیر خیال بافی نه که جریانی ازیک واقعهٔ حقیقی است که بیش از پنجاه سال از آن می گذرد و شاید هم تکرار پذیر باشد.

زمان: پاسی از نیم شب ۱۲ فبروری ۱۹۴۹ میلادی

مکان: قاهره - ناحیهٔ حلمیه

واقعه: حرکت کاروان موترهای پلیس سکون شب را برهم زد و بر جاده یی از ناحیهٔ حلمیه در شهر قاهره ایستاد، ناگهان همهٔ پلیس های مسلح جاده را به محاصره می کشند و خانهٔ کوچک و ساده یی را که در وسط جاده موقعیت دارد، زیر نظارت قرار می دهند. یکی از موترها به سوی همان خانه به سرعت در حرکت می افتد. کاروانی از عساکر، جسدی را به سوی خانه می برند و در را می زنند. پیر مرد ۹۰ ساله یی در را باز می کند. چند تن از عساکر پیش از انتقال جسد به درون خانه می روند، پس از آن که مطمئن می شوند هیچ کسی به جز از پدر، خانم و کودکان میت در آنجا وجود ندارد برای پیر مرد دستور قطعی می دهند که بدون گریه و عزاداری مراسم تکفین و تدفین میت را به پایان برساند و هیچ کسی در مراسم تکفین و تدفین به جز از خودت و خانوادهٔ میت حاضر نباشد و جسد باید ساعت ۹ صبح دفن شود.

پیر مرد، پدر متوفی بود، علی رغم فاجعهٔ پیش آمده و با وجود ناتوانی اش به تکفین جسد پسرش پرداخت. بیچاره لخته های خونی را از بدن میت پاک می کند که از اصابت گلوله ها بر بدنش جریان داشت.

سپیدهٔ صبح سیاهی شب را می زداید و نسیم صبحگاهی بر برگ های درختان و گل بته ها اشک می ریزد اما کسی نیست که بر شهادت حسن البنا به جز پدر، خانم و کودکانش بگرید و اشک بریزد چون درنده های وحشی صفت و نوکران استعمار همه جا حتی مسجد را تا قبرستان به محاصره کشیده اند و برای پیر مرد دستور می دهند:

- زود شو پسرت را از این جا ببر.

پیر مرد ۹۰ ساله می گوید:

- چگونه آن را بردارم چرا عساکر نمی برندش؟

عساکر از بردن جسد انکار می ورزند. فرمانده عساکر بار دیگر دستور می دهد:

- خانواده اش آن را بردارد.

چه منظرهٔ هولناکی، جسد را خانم و دختران متوفی بر می دارند و تنها پدر پیر مرد شهید جنازه را مشایعت می کند. جنازه به مسجد می رسد تا بر آن شهید نماز بخوانند ولی در مسجد هیچ کسی نیست حتی خادم آن. به امامت پدر شهید خانوادهٔ او نماز جنازه را ادا می کنند و سپس جسد را در قبرستان دفن می کنند. پدر و خانوادهٔ شهید زیر نظارت شدید به خانه برگردانده می شوند و تا چند روز مساجد و خانه های همسایگان شهید به محاصره کشانیده می شود تا مبادا مردم به خاطر عزاداری شهادت آن دانشمند و رهبر بزرگ اخوان المسلمین در مراسم عزاداری گردآیند و بر ضد نظام ظالم بشورند.

شرح حال مختصر شهید حسن البنا

نام مکملش حسن احمد عبدالرحمن البنا است در روستای محمودیه کنار رود نیل به روز یک شنبه به تاریخ ۲۵ شعبان المعظم سال ۱۳۲۴ برابر با ۱۴ اکتوبر ۱۹۰۶م تولد یافت. او به یک خانوادهٔ عشایر نشین و عادی از مصری های اصیل منسوب است.

پدر کلانش عبدالرحمن از کشاورزان قدیمی بود. پسر خورد او شیخ احمد (پدر شهید حسن البنا)، نظر به شوق و علاق مندی که به درس و تحصیل داشت دور از مشغلهٔ کشاورزی پرورش یافت. او در آغاز قرآن کریم را حفظ کرد و سپس به مدرسهٔ ابراهیم باشا در اسکندریه جهت فراگیری علوم و فنون رفت و هنگام تحصیل در یکی از مراکز ساعت سازی به کار پرداخت که پس از مدتی به صنعت ساعت سازی مهارت یافت و به آن روی آورد. ولی شیخ احمد همواره تلاش داشت تا درعلوم حدیث دانشمند باشد همان بود که به این مأمول دست یافت و در این راستا کتابی نوشت به نام (فتح الربانی فی ترتیب مسند الامام احمد بن حنبل الشیبانی) البته شهید حسن البنا را نیز در آغوش گرم خود در این هنگام پرورش داد.

لازم به یاد آوری است که شهید حسن البنا همان گونه که خود را به بسیاری از خصلت های پدرش آراسته، بود مشغله اش را نیز به میراث برده بود.

شهید حسن البنا درس های ابتدایی اش را در مدرسهٔ تحفیظ القرآن در روستای خود فراگرفت و سپس برای فراگیری علوم ثانوی به مدرسهٔ دار المعلمین ابتدایی در روستای دمنهور رفت و در سال ۱۹۲۳م به دانشکدهٔ دارالعلوم قاهره پیوست و در سال ۱۹۲۷ از آنجا فارغ التحصیل شد.

تمام کارنامه های سازمان اخوان المسلمین، به تربیت و وارد آوردن تغییرات مثبت در ساختار فرد مسلمان، خانوادهٔ مسلمان، جامعهٔ اسلامی و نظام اسلامی خلاصه می شود. و بر آورده شدن این مأمول این حرکت را یگانه راه رسیدن به سوی بلندای افق های خلافت اسلامی و سیادت نظام اسلامی می داند



شهید حسن البنا در مکتب ابتدائیهٔ قریهٔ اسماعیلیه نزده سال معلم بود. پس از آن در قاهره در یکی از مکاتب شهر معلم شد و در سال ۱۹۴۶ زمان بازنشستگی وی آغاز شد. او در این مدت در روزنامهٔ "اخوان المسلمین" کار کرد و پس از آن، ماهنامهٔ "الشهاب" را نشر کرد اما دیری نگذشت که سازمان اخوان المسلمین به تاریخ ۸ دسامبر ۱۹۴۸ منحل شد و این مجله نیز نشر نشد.

شهید حسن البنا دست پروردهٔ دانشمندان بزرگی مانند شیخ طنطاوی، جوهری مؤلف "تفسیر الجواهر"، شیخ محمد زهران مدیر مسؤول مجلهٔ "اسعاد" و...است. ناگفته نباید گذاشت که توجه پدر بزرگوارش از همه بیشتر در ساختار شخصیت وی مؤثر بوده است.

شهید حسن البنا در سال های ۱۹۲۷ هنگامی که در قریهٔ اسماعیلیه معلم بود، سازمان اخوان المسلمین را تأسیس کرد. او قبل از تأسیس سازمان مذکور در سازمان های "جمعیت اخلاق ادبی" و "جمعیت منع محرمات" و طریقه "الحصافیه" (راه پر حکمت) به همکاری مشغول بود. اما سازمان اخوان المسلمین رشد کرد و شهرت به سزایی یافت که در چهل سال اخیر یکی از سازمان های نیرومند اسلامی به شمار می رود و در دیگرگونی های اجتماعی و سیاسی دولت مصر، نقش برازنده یی دارد. همچنان سازمان های دیگری در ممالک اسلامی به وجود آمدند که خود را پیرو افکار و اندیشه های سازمان اخوان المسلمین می پندارند.

شهید حسن البنا همواره اصرار می ورزید که سازمان مذکور، سازمان سیاسی نیست بلکه این سازمان مجموعه یی از افکار اصلاحی است که در راستای بازگشت به سوی اسلام اصیل و بی آلایش و سرمشق قرار دادن آن برای پی ریزی جامعهٔ متمدن، تلاش می ورزد.

تمام کارنامه های سازمان اخوان المسلمین، به تربیت و وارد آوردن تغییرات مثبت در ساختار فرد مسلمان، خانوادهٔ مسلمان، جامعهٔ اسلامی و نظام اسلامی خلاصه می شود. و بر آورده شدن این مأمول این حرکت را یگانه راه رسیدن به سوی بلندای افق های خلافت اسلامی و سیادت نظام اسلامی می داند.

شهید حسن البنا بیش از ۲۰ سال و اندی رهبری سازمان اخوان المسلمین را به عهده داشت. او در این مدت در بسیاری از معرکه های سیاسی با سازمان های دیگر همنوا بود. ولی در قضیهٔ میهن دوستی و آزادی مصر از شر استعمار تلاش خستگی ناپذیر نمود.زمانی که قضیهٔ آزادی مصر و خروج استعمار پس از جنگ جهانی دوم بالا گرفت سازمان اخوان المسلمین اعلام کرد که دولت مصر باید با نپذیرفتن ائتلاف استرلین بر انگلیس فشار وارد کند تا خواسته های میهن دوستی مردم این کشور را بپذیرد از همین رو این سازمان همچنان به ترورهای سیاسی عساکر اشغالگر انگلیسی در مصر به ویژه در منطقهٔ کانال سویس پرداخت.

توجه به مسألهٔ فلسطین در اولویت کاری شهید حسن البنا قرار داشت و او آن را به تمام جهان اسلام پیوند می داد و همواره می گفت که نیروهای یهودی عموماً و نیروهای انگلیسی خصوصاً هیچ زبانی را به جز زبان تفنگ، زور، خشونت و خون ریزی نمی دانند. او به حقیقت، ائتلاف غرب با رژیم صهیونیستی را درک کرده بود و به همین خاطر برضد قرار تجزیهٔ فلسطین که از سوی سازمان ملل متحد در سال ۱۹۴۷ صادر شده بود، اعلام جهاد کرد و گفت:

"بدون شک اخوان المسلمین جان ها و مال های شان را در راه پاسداری هر وجب خاک فلسطین و جهان اسلام فدا خواهند کرد تا این که نظام خداوندی بر روی زمین و هر آنچه در آن است حاکم گردد."

همچنان شورای بنیانگذاران سازمان اخوان المسلمین قراری را به تاریخ ۶ می ۱۹۴۷م صادر کردکه اعلامگر جهاد مقدس برضد یهودیان اشغالگربود. و از همان روز به بعد این سازمان برای جهاد در فلسطین نیرو می فرستاد. از آن جهت که این سازمان برضد اشغال، استثمار و استعمار کشورهای اسلامی ایستادگی می کرد حکومت مستعمرهٔ مصری از آن زمان به انحلال سازمان اخوان المسلمین در ماه دسامبر ۱۹۴۸ اقدام نمود این کار به درگیری سازمان اخوان المسلمین و حکومت وقت منجر شد.

امام شهید حسن البنا نظریه های درخشانی پیرامون نهضت بیداری مسلمانان - که همهٔ جهان اسلام آرزوی دست یافتن به آن را دارد - ارائه نموده است، چنانچه بر آزادی مسلمانان از زیر یوغ استعمار وبر پیشرفت علمی که برهمهٔ مسلمانان فراگیری آن لازم است تأکید ورزیده می گوید: "وضعیت داخلی مسلمانان هیچ گاهی بهبود نمی یابد و آنها با یکدیگر هرگز کنار نمی آیند تا زمانی که از زیر سلطهٔ بیگانگان رهایی یابند."

او می افزاید: "هیچ نهضتی بدون فراگیری علم و دانش برای امت اسلامی سودمند نیست و کفار بر ما حاکمیت نیافتند مگر به علم."

او پی برده بود که پیروی مسلمانان از افکار و عادات وحتی کردار غربی ها سد راه نهضت استقلال طلبی آنان واقع گردیده است. از همین رو می گفت: "آیا عجیب نیست که ما از یک طرف صدای آزادی از استعمار و غربزدگی را سر بدهیم و کارکردهای آنها را نکوهش کنیم و از سوی دیگر تقلید از غربیان را در گفتار و کردار خویش کاری مقدس تلقی نماییم و به بازار های مصرفی آنها تبدیل شویم؟!"

شهید حسن البنا مسألهٔ زنان را از مهم ترین مسائل اجتماعی می پنداشت و به همین منظور در آغازین روزهای تأسیس سازمان اخوان المسلمین کمیته یی را به نام "اخوات المسلمات" (خواهران مسلمان) بنا نهاد و تأکید زیاد داشت که اسلام برای زنان در چهارچوبی مشخص تمام حقوق شخصی، مدنی و سیاسی شان را معین نموده است.

او برقراری حکومت دینی تئوکراتی طبق دلخواه اروپاییان را، نپذیرفت بلکه مسلمانان را به سوی برقراری نظام اسلامی مبتنی بر شورا، آزادی و عدالت و مساوات فرا خواند. او بر تشکیل نظام پارلمانی اصرار می ورزید و به این باور بود که اگر این نظام به تمام معنا تطبیق گردد، اصول سه گانه یی که دولت اسلامی بدان نیازمند است نیز تحقق می یابد و آنها عبارتند از مسؤولیت شناسی حاکم، وحدت امت و احترام به اعتقاد و باورهای امت اسلامی و سایر ملل.

ازامام شهید به جز چند مجموعه رساله های تألیفاتی مشخص به یادگار نمانده است. مانند (رسائل للإمام الشهید حسن البنا) "پیام های امام شهید حسن البنا" و این پیام مرجع اساسی و معتبر دربارهٔ آگاهی از افکار و برنامهٔ سازمان اخوان المسلمین پنداشته می شود. همچنان از او وجیزه هایی به نام (مذکرات الدعوه و الداعیه) "دانستنی های پیرامون دعوت و دعوتگر" به نشر رسیده است. البته این وجیزه ها تا سال ۱۹۴۲ از سرگذشت و دگرگونی های زندگی مرحوم بحث می کند. همچنان از او مقالات زیادی در مجله ها و جریده ها به نشر رسیده است.

شهید حسن البنا:

"بدون شک اخوان المسلمین جان ها و مال های شان را در راه پاسداری هر وجب خاک فلسطین و جهان اسلام فدا خواهند کرد تا این که نظام خداوندی بر روی زمین و هر آنچه در آن است حاکم گردد."

هفته نامۀ

وآنان که در راه ما با جان ومال جهادکردند محققاً آنان رابه راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

● مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند

● مطالب آمده مسترد نمی گردد .

● آرا واندیشـــــه هـــــای مقــــالات غیــــر از سرمقاله لزوماً مبین آرا ومواضـع جمعیت نیست.

شعار ما

رضاي خداوند(ج) هدف ما

حضرت محمد(ص) رهبر ما

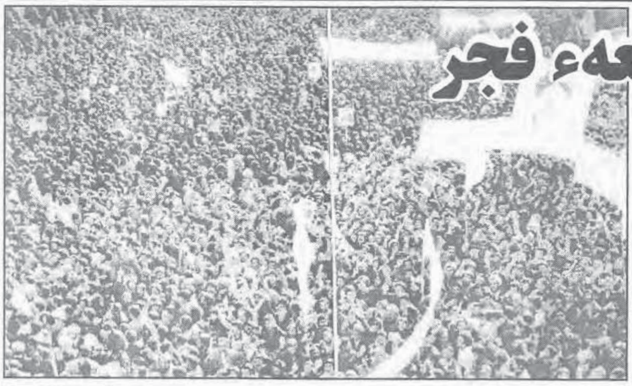
قرآن قانون ما

جهاد راه ما

شهلت در راه‌خا از علي‌ترين آرزوهاي‌ملت

دور ششم | سال چهارم | شمارۀ ۳۶ | چهار شنبه ۲۶ دلو ۱۳۸۴ | ۱۶ محرم الحرام ۱۴۲۶ – 15 February 2005

سلام بر طلیعهٔ فجر



ابوبکر سبزوار

بیست و دوم بهمن مصادف بود با بیست و هفتمین سالروز پیروزی انقلاب اسلامی در ایران. بیست و هفت سال پیش در چنین روزی، درخت پیروزی سر زده از خون شهیدان گلگون کفن ایران به بار وبر نشست و ملت مسلمان ایران با فریاد های طاغوت برانداز الله اکبر، بساط دوهزار و پنجصد سالهٔ رژیم شاهنشاهی را برای ابد از میان برداشت.

پیروزی مردم ایران با وحدت کلمه به دست آمد. در طول دوران انقلاب و بعد از آن، تلاش های سلطه گران برای رهبرسازی و پارچه پارچه ساختن مردم ایران از طریق رهبری های مختلف به جایی نرسید. این تلاش های ص۵

یازدهمین جلسۀ محاکمۀ صدام حسین با حضور اجباری او و معاونانش آغاز شد

به نقل ازپایگاه اینترنیتی الجزیره، صدام درآغاز ورودش در حالی که قرآن به دست داشت، نسبت به عملکرد دادگاه انتقاد کرد و خواهان احترام به حقوق قانونی‌اش شد اما قاضی از او خواست که دست از سخن گفتن بردارد و سکوت کند .

در این لحظه صدام فریاد زد "الله اکبر" و به قاضی نسبت به شیوۀ احضارش به دادگاه اعتراض کرد و گفت که قاضی او را از حقوقش منع کرده است.

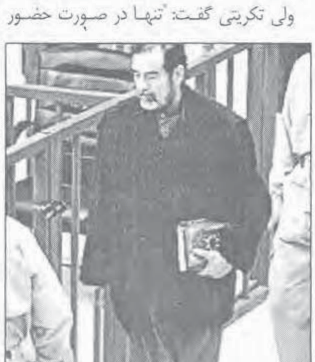
برزان تکریتی، برادرناتنی صدام نیز به مجرد ورودش به دادگاه، با صدای بلند اعتراض کرد و محاکمه را نامشروع خواند. اما قاضی یک بار دیگر به سخنان قبلی اش تأکید کرد و از متهمان خواست تا حقوق دادگاه را رعایت کنند.

دادستان دادگاه نیز از رئیس دادگاه به دلیل پذیرفته شدن خواسته‌اش مبنی بر حضور متهمان در دادگاه ابراز تشکر کرد وگفت: "از دادگاه می‌خواهم تا به اظهارات شش تن از شاهدان در قضیۀ الدجیل گوش دهد."

این در حالی است که صدام دادگاه را یک بازی توصیف کرده و آن را نامشروع دانست.

رئیس دادگاه در ادامه گفت: "می خواهم برزان تکریتی را به دلیل وخیم بودن وضعیت سلامتی‌اش به کمیتۀ طبی معرفی کنم."

ولی تکریتی گفت: "تنها در صورت حضور



وکلایم در دادگاه شرکت می‌کنم. او دربارۀ سلامتی اش گفت که دادگاه بر اساس قانون، باید مرا آزاد بگذارد تا بیماری صعب‌العلاجم را درمان کنم."

وی افزود: "قاضی پیشین انسان خوب و قاضی عادلی بود بناءً اگر شما از من می‌خواهید که در باقی جلسات حاضر شوم باید مرا آزاد کنید تا مورد معالجه قرار گیرم و گرنه، در چنین وضعیتی خواهم مرد."

صدام نیز اظهار داشت: "همۀ عراقی‌ها بر سرم جای دارند اما من دادگاه شما را قبول ندارم. باید وکلای خودمان در این دادگاه حاضر شوند، زیرا مبنی بر حکم قانون، حضور متهم در دادگاه بدون وکلا غیر قانونی است.

اما قاضی گفت که بر اساس اصل ۱۵۴ قانون جزایی عراق در صورت عدم حضور متهم در دادگاه و نقض قوانین دادگاه از سوی متهم، متهم باید به زور در دادگاه حاضر کرده شود."

صدام در پاسخ قاضی گفت: "شما بر خلاف قانون و انتقام جویانه عمل می‌کنید."

دادگاه در ادامه به اظهارات یک شاهد مرد درخصوص حادثۀ الدجیل گوش داد. در این حال برزان تکریتی در اعتراض به این عملکرد، پشت به صحن دادگاه می خوابد و متهمان دیگر بر روی زمین می نشینند.

سربازان انگلیسی در عراق رسوا شدند

در هفتۀ جاری تصاویری از فیلم ویدیویی در یک روزنامۀ انگلیسی انتشار یافت که نشان می داد سربازان انگلیسی با خشونت کامل، گروهی از جوانان عراقی را مورد ضرب و شتم قرار می دهند.

به گزارش شبکۀ خبری بی بی سی، این تصاویر در روزنامۀ "نیوز آو د ورلد" به چاپ رسیده است که نشان می دهد عده یی از سربازان انگلیسی در یکی از جاده های نزدیک به اردوگاه نظامیان انگلیسی در عراق جمعی از جوانان عراقی را روی زمین می کشند و با لگد به جان آنها افتاده اند. به نوشتۀ این روزنامه، سربازان انگلیسی از این عمل وحشیانه لذت می برند چنانچه سربازان این جوانان را به گمان اخلال گری در جاده ها دستگیر می نمایند و آنها را به داخل اردوگاه شان می برند و با ضربات مشت و لگد به جان آنها می افتند. در فیلم همچنین سربازی دیده می شود که با لگد به صورت یک عراقی کشته شده می کوبد. نیوز آو د ورلد می نویسد که این سربازان، انگلیسی هستند، اما مشخص نیست در کدام واحد یا اردوگاه نظامیان انگلیسی خدمت می کنند. به نوشتۀ روزنامه، این



واقعه مربوط به ۲سال پیش در یکی از شهرهای جنوبی عراق است.

در فیلم صدای خندۀ فیلم بردار به گوش می رسد که خنده کنان از همکارانش می خواهد به کار لت و کوب جوانان عراقی ادامه دهند. وزارت دفاع انگلیس فیلم را تأیید کرده است و پلیس نظامی انگلیس مشغول تحقیق در این باره است و از حقیقت داشتن آن اطمینان دارد.

گفتنی است که این اولین بار نیست که سربازان بریتانیایی در برابر جوانان و کودکان بی گناه از خشونت کار می گیرند بل در فبروری سال پار نیز سه تن از سربازان بریتانیایی چنین عملی را مرتکب شده بودند.

از نامه های آمده

قابل توجه شهرداری کابل!

به دست اندرکاران هفته نامۀ وزین مجاهد!

ریاست تنظیم مارکیت های شهرداری کابل، طی نامه یی که روزنامۀ ملی انیس آن را به تاریخ ۸۴/۱۱/۱۵ به نشر رسانده است مطالبی را در رابطه به صعود قیم در بازار نوشته بود و عوامل آن را در کتگوری های مختلف دسته بندی نموده و آن را بیان داشته بود.

یکی از عواملی که در این نامه به فراموشی سپرده شده و بدان توجهی نگردیده بود این که ادارۀ تنظیم مارکیت ها و مراجع امنیتی، خود با سوء استفاده از موقعیت و موقف اداری خویش به چاپیدن اهل کسبه و بازاریان پرداخته و از آن طریق دست آنان را در فروش امتعه و عرضۀ خدمات و اجناس طبق دلخواه شان، باز گذاشته است.

از همه دکانداران، هتلی ها وحتی دست فروشان که در نقاط مختلف شهر کار می کنند، روزانه ۲۰ تا ۳۰ هزار افغانی توسط کارمندان مربوط به شهرداری، ناحیه ها، حوزه های امنیتی پلیس، ترافیک و ادارات امنیتی گرفته می شود.

حد اقل بخش های جنایی حوزه های امنیتی و کارمندان ادارۀ تنظیم مارکیت ها همه روزه غذای خود و حتی میهمانان خویش را از هتل هایی که در ساحات مربوط موقعیت دارند، بدون تأدیۀ پول اخذ و صرف می نمایند.

اگر هتل داران در بدل صرف غذا پول بگیرند، کارمندان جنایی بر گزارش های روزمرۀ هتل داران ایراد می گیرند و آن را مسترد می نمایند و شبانه چندین بار به کنترل و تفتیش اتاق های مسافران می پردازند و به بهانه هایی گونه گون مسافران را مورد اذیت و آزار قرار می دهند.

همچنان کارمندان نواحی شهرداری و ادارۀ کنترل قیم نیز غذای چاشت شان را در هتل ها صرف و در بدل آن پول نمی پردازند. در یکی از هتل های کوتۀ سنگی، نگارنده شاهد بوده است که از صبح تا شب بیش از ۱۵ تا ۲۰ خوراک غذا که نرخ آن به ۱۲۰۰ افغانی بالغ می گردد، توسط موظفان فوق الذکر برده می شود. و بدون تردید این نوع معامله، خود موجب ازدیاد قیمت می گردد و در آزاد گذاشتن دست اهل کسبه در گرفتن پول طبق دلخواه شان از مشتریان تأثیر منفی دارد.

بناءً بهتر است تا ادارۀ تنظیم مارکیت ها به این عامل که می تواند زیر کنترل قرار بگیرد، عطف توجه نماید و دست مفتشین و سوء استفاده کنندگان را از بازار کوتاه نماید.

با احترام

حاجی رضا از سرای غزنی

در هفتۀ جاری ...

۵

کمیسیون های امور تقنینی، امور داخلی، رفاه عامه و امور بین المللی با ۷ عضو، اقتصاد ملی با ۹ عضو، کمیسیون های امور شوراهای ولایتی، مواصلات و مخابرات و سمع شکایات با ۵ عضو، کمیسیون های مالی و بودجه و مصونیت و امتیازات اعضای مشرانو جرگه با ۲ عضو، کمیسیون امور مذهبی و معارف با ۶ عضو، کمیسیون منابع طبیعی و محیط زیست با ۳ عضو، کمیسیون جنسیت و جامعۀ مدنی با ۴ عضو، و کمیسیون امور دفاع با یک عضو .

در نظر است که در مورد کمیسیون هایی که یک الی دو نفر عضویت دارند تجدید نظر صورت بگیرد تا برخی سناتورانی که تا کنون شامل کمیسیون ها نگردیده اند در این کمیسیون ها عضویت حاصل نمایند.

طبق یک خبر دیگر به روز دوشنبه و سه شنبه ۱۳ کمیسیون از مجموع هجده کمیسیون که شامل کمیسیون های سمع شکایات، عدلی و قضایی، امور مهاجرین و کوچی ها، امور زنان، منابع طبیعی و محیط زیست، دفاع و امنیت، امور تقنینی، مبارزه علیه مواد مخدر، بودجۀ مالی، نظارت بر قانون صحت، مصونیت حقوق و امتیازات اعضای مجلس نمایندگان و کمیسیون معلولین و معیوبین می شود، تصویب گردید.